

2026/1348

19.6.2026

PŘEKLAD

Úmluva Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě

PREAMBULE

STÁTY, KTERÉ JSOU SMLUVNÍMI STRANAMI TÉTO ÚMLUVY (dále jen „smluvní strany“),

S OHLEDEM NA cíle a zásady Charty Organizace spojených národů,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že informační a komunikační technologie, které mají obrovský potenciál pro rozvoj společnosti, vytvářejí nové příležitosti pro pachatele, mohou přispívat ke zvyšování míry a rozmanitosti trestné činnosti a mohou mít nepříznivý dopad na státy, podniky a blahobyt jednotlivců a společnosti jako celku,

ZNEPOKOJENY TÍM, že využívání systémů informačních a komunikačních technologií může mít značný vliv na rozsah, rychlost a dosah trestných činů, včetně trestných činů souvisejících s terorismem a nadnárodní organizovanou trestnou činností, jako je obchodování s lidmi, převaděčství migrantů, nedovolená výroba střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva, obchod s drogami a nedovolený obchod s kulturními statky,

PŘESVĚDČENY, že je třeba přednostně provádět globální trestněprávní politiku zaměřenou na ochranu společnosti před kyberkriminalitou, mimo jiné přijetím vhodných právních předpisů, ustanovením obecných trestných činů a procesních pravomocí a podporou mezinárodní spolupráce s cílem účinněji předcházet těmto činnostem a bojovat proti nim na vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni,

ODHODLÁNY odeprít bezpečný úkryt těm, kdo se podílejí na kyberkriminalitě, a stíhat tyto trestné činy všude, kde k nim dochází,

ZDŮRAŽŇUJÍCE potřebu posílit koordinaci a spolupráci mezi státy, mimo jiné poskytováním technické pomoci a budováním kapacit, včetně předávání technologií za vzájemně dohodnutých podmínek zemím, zejména rozvojovým, na jejich žádost, s cílem zlepšit vnitrostátní právní předpisy a rámce a zvýšit kapacitu vnitrostátních orgánů pro řešení kyberkriminality ve všech jejich formách, včetně její prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání, a zdůrazňující v této souvislosti úlohu, kterou hraje Organizace spojených národů,

UZNÁVAJÍCE rostoucí počet obětí kyberkriminality, důležitost dosažení spravedlnosti pro tyto oběti a nutnost řešit potřeby osob ve zranitelném postavení v rámci opatření přijatých k prevenci a potírání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva,

ODHODLÁNY účinněji předcházet, odhalovat a potlačovat mezinárodní převody majetku získaného v důsledku kyberkriminality a posilovat mezinárodní spolupráci při vymáhání a navrácení výnosů z trestné činnosti zjištěných v souladu s touto úmluvou,

S OHLEDEM NA TO, že prevence kyberkriminality a boj proti ní je odpovědností všech států a že mají-li být jejich snahy v této oblasti účinné, musí vzájemně spolupracovat s podporou a zapojením příslušných mezinárodních a regionálních organizací, jakož i nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru,

UZNÁVAJÍCE význam zohlednění rovnosti žen a mužů ve všech příslušných snahách o prevenci a potírání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva, v souladu s vnitrostátním právem,

BEROUCE V ÚVAHU potřebu dosáhnout cílů v oblasti prosazování práva a zajistit dodržování lidských práv a základních svobod zakotvených v platných mezinárodních a regionálních nástrojích,

UZNÁVAJÍCE právo na ochranu před svévolným nebo nezákonným zasahováním do soukromí a důležitost ochrany osobních údajů,

VYZDVIHUJÍCE práci Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu a dalších mezinárodních a regionálních organizací v oblasti prevence a boje proti kyberkriminalitě,

S ODVOLÁNÍM NA rezoluci Valného shromáždění 74/247 ze dne 27. prosince 2019 a 75/282 ze dne 26. května 2021,

ZOHLÉDŇUJÍCE stávající mezinárodní a regionální úmluvy a smlouvy o spolupráci v trestních věcech, jakož i podobné smlouvy, které existují mezi členskými státy Organizace spojených národů,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Prohlášení o účelu

Účely této úmluvy jsou následující:

- a) podporovat a posilovat opatření pro účinnější a efektivnější předcházení kyberkriminalitě a boj proti ní;
- b) podporovat, usnadňovat a posilovat mezinárodní spolupráci při předcházení kyberkriminalitě a jejím potírání a
- c) prosazovat, usnadňovat a podporovat technickou pomoc a budování kapacit pro předcházení kyberkriminalitě a boj proti ní, zejména ve prospěch rozvojových zemí.

Článek 2 Použití pojmů

Pro účely této úmluvy se rozumí:

- a) „systémem informačních a komunikačních technologií“ jakékoli zařízení nebo skupina vzájemně propojených nebo souvisejících zařízení, z nichž jedno nebo více podle programu shromažďuje, uchovává a provádí automatické zpracování elektronických dat;
- b) „elektronickými daty“ jakékoli zachycení skutečností, informací nebo pojmů ve formě vhodné ke zpracování v systému informačních a komunikačních technologií, včetně programu vhodného k tomu, aby systém informačních a komunikačních technologií vykonával určitou funkci;
- c) „provozními údaji“ jakákoli elektronická data týkající se komunikace prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, generovaná systémem informačních a komunikačních technologií, který je součástí komunikačního řetězce, s uvedením původu, místa určení, trasy, času, data, velikosti, doby trvání nebo typu základní služby;
- d) „obsahovými daty“ jakákoli elektronická data, jiná než informace o účastníkovi nebo provozní údaje, týkající se podstaty dat přenášených systémem informačních a komunikačních technologií, mimo jiné včetně obrázků, textových zpráv, hlasových zpráv, zvukových záznamů a videozáznamů;

- e) „poskytovatelem služby“ jakýkoli veřejný nebo soukromý subjekt, který:
- i) poskytuje uživatelům svých služeb možnost komunikovat prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií nebo
 - ii) zpracovává nebo ukládá elektronická data pro takovou komunikační službu nebo pro uživatele takové služby;
- f) „informacemi o účastníkovi“ veškeré informace, které má poskytovatel služeb k dispozici a které se týkají účastníků jeho služeb, kromě provozních nebo obsahových dat, a jejichž prostřednictvím lze zjistit:
- i) typ využívané komunikační služby, související technická ustanovení a dobu poskytování služby;
 - ii) totožnost účastníka, poštovní nebo zeměpisnou adresu, telefonní nebo jiné přístupové číslo, fakturační nebo platební údaje, které jsou k dispozici na základě smlouvy nebo ujednání o poskytování služeb;
 - iii) veškeré další informace o místě instalace komunikačního zařízení, které jsou k dispozici na základě smlouvy nebo ujednání o poskytování služeb;
- g) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě;
- h) „závažným trestným činem“ jednání naplňující skutkovou podstatu trestného činu, za který je stanoven trest odnětí svobody s horní hranicí nejméně čtyři roky nebo trest přísnější;
- i) „majetkem“ veškerá aktiva hmotné nebo nehmotné povahy, movitá nebo nemovitá, včetně virtuálních aktiv, jakož i právní doklady a nástroje dokládající právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;
- j) „výnosem z trestné činnosti“ jakýkoli majetek pocházející přímo či nepřímo ze spáchání trestného činu nebo získaný spácháním trestného činu;
- k) „zmrazením“ nebo „zajištěním“ dočasný zákaz převodu či přeměny majetku, nakládání s majetkem či jeho přemístění nebo jeho dočasné převzetí do úschovy či převzetí kontroly nad ním na základě příkazu vydaného soudem nebo jiným příslušným orgánem;
- l) „konfiskací“, která podle okolností zahrnuje i propadnutí, trvalé odnětí majetku rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu;
- m) „predikativním trestným činem“ jakýkoli trestný čin, v jehož důsledku došlo k vytvoření výnosů, které se mohou stát předmětem trestného činu definovaného v článku 17 této úmluvy;
- n) „organizací regionální hospodářské integrace“ organizace vytvořená suverénními státy dané oblasti, na niž její členské státy převedly pravomoc v záležitostech upravovaných touto úmluvou a která byla řádně zmocněna, v souladu se svými vnitřními postupy, k podpisu, ratifikaci, přijetí či schválení této úmluvy nebo přistoupení k ní; odkazy v této úmluvě na „smluvní strany“ se vztahují na uvedené organizace v rozsahu jejich pravomocí;
- o) „mimořádnou událostí“ situace, v níž je podstatně a bezprostředně ohrožen život nebo bezpečnost jakékoli fyzické osoby.

Článek 3

Oblast působnosti

Tato úmluva se vztahuje, pokud v ní není uvedeno jinak, na:

- a) předcházení trestným činům stanoveným v souladu s touto úmluvou, včetně zmrazení, zajištění, konfiskace a navrácení výnosů z těchto trestných činů, a jejich vyšetřování a stíhání;
- b) shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě pro účely trestního vyšetřování nebo řízení, jak je stanoveno v člácích 23 a 35 této úmluvy.

Článek 4

Trestné činy stanovené v souladu s jinými úmluvami a protokoly OSN

1. Při provádění dalších příslušných úmluv a protokolů Organizace spojených národů, jichž jsou smluvními stranami, smluvní strany zajistí, aby trestné činy stanovené v souladu s těmito úmluvami a protokoly byly považovány za trestné činy i podle vnitrostátního práva, pokud jsou spáchány prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií.
2. Žádné ustanovení tohoto článku nesmí být vykládáno tak, že zakládá trestné činy v souladu s touto úmluvou.

Článek 5

Ochrana svrchovanosti

1. Smluvní strany plní své závazky podle této úmluvy způsobem, který je v souladu se zásadami svrchované rovnosti a územní celistvosti států a zásadou nevměšování se do vnitrostátních záležitostí jiných států.
2. Žádné ustanovení této úmluvy neopravňuje některou ze smluvních stran k tomu, aby na území jiného státu vykonávala pravomoci a funkce, které jsou vnitrostátními právními předpisy tohoto státu vyhrazeny výlučně orgánům tohoto státu.

Článek 6

Dodržování lidských práv

1. Smluvní strany zajistí, aby plnění jejich závazků podle této úmluvy bylo v souladu s jejich závazky podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv.
2. Žádné ustanovení této úmluvy nesmí být vykládáno tak, že umožňuje potlačování lidských práv nebo základních svobod, včetně práv souvisejících se svobodou projevu, svědomí, názoru, náboženského vyznání nebo přesvědčení, pokojného shromažďování a sdružování, v souladu s platným mezinárodním právem v oblasti lidských práv a způsobem, který je s ním v souladu.

KAPITOLA II
KRIMINALIZACE

Článek 7

Nelegální přístup

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu byl trestným činem neoprávněný přístup k celému systému informačních a komunikačních technologií nebo k jeho části, pokud byl spáchán úmyslně.
2. Smluvní strana může stanovit, že ke spáchání takového trestného činu musí být čin spáchán porušením bezpečnostních opatření s úmyslem získat elektronická data nebo s jiným nečestným či trestným úmyslem nebo v souvislosti se systémem informačních a komunikačních technologií, který je připojen k jinému systému informačních a komunikačních technologií

Článek 8

Neoprávněný odposlech

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu byl jako trestný čin stanoven úmyslný a neoprávněný odposlech neveřejných přenosů elektronických dat do systému informačních a komunikačních technologií, z něj nebo v jeho rámci, včetně elektromagnetických emisí ze systému informačních a komunikačních technologií přenášejícího taková elektronická data provedený technickými prostředky.
2. Smluvní strana může stanovit, že ke spáchání takového trestného činu musí být čin spáchán s nečestným či trestným úmyslem nebo v souvislosti se systémem informačních a komunikačních technologií, který je připojen k jinému systému informačních a komunikačních technologií.

Článek 9

Zásah do elektronických dat

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby poškození, vymazání, znehodnocení, pozměnění nebo potlačení elektronických dat, pokud je spácháno úmyslně a neoprávněně, bylo podle jejího vnitrostátního práva považováno za trestný čin.
2. Smluvní strana může požadovat, aby jednání popsané v odstavci 1 tohoto článku mělo za následek vážnou újmu.

Článek 10

Zásah do systému informačních a komunikačních technologií

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu bylo jako trestný čin stanoveno úmyslné a neoprávněné vážné narušení fungování systému informačních a komunikačních technologií vkládáním, přenášením, poškozováním, vymazáním, znehodnocováním, pozměňováním nebo potlačováním elektronických dat.

Článek 11

Zneužití zařízení

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu bylo jako trestný čin stanoveno úmyslné a neoprávněné:

a) získávání, výroba, prodej, obstarávání pro použití, dovoz, distribuce nebo jiné zpřístupňování:

i) zařízení, včetně programu, navrženého nebo upraveného především za účelem spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 10 této úmluvy, nebo

ii) hesla, přístupových údajů, elektronického podpisu nebo obdobných údajů, které umožňují přístup k celému systému informačních a komunikačních technologií nebo k jeho části,

s úmyslem, aby zařízení, včetně programu, nebo heslo, přístupové údaje, elektronický podpis nebo podobné údaje byly použity ke spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 10 této úmluvy, a

b) držení předmětu uvedeného v odst. 1 písm. a) bodě i) nebo ii) tohoto článku s úmyslem použít jej ke spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 10 této úmluvy.

2. Tento článek nelze vykládat tak, že zakládá trestní odpovědnost, pokud získání, výroba, prodej, obstarání pro použití, dovoz, distribuce nebo jiné zpřístupnění nebo držení uvedené v odstavci 1 tohoto článku není za účelem spáchání trestného činu stanoveného v souladu s články 7 až 10 této úmluvy, například pro autorizované testování nebo ochranu systému informačních a komunikačních technologií.

3. Každá smluvní strana si může vyhradit právo nepoužít odstavce 1 tohoto článku za předpokladu, že se výhrada netýká prodeje, distribuce nebo jiného zpřístupnění předmětů uvedených v odst. 1 písm. a) bodě ii) tohoto článku.

Článek 12

Padělání související s informačními a komunikačními technologiemi

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu bylo považováno za trestný čin úmyslné a neoprávněné vkládání, pozměňování, mazání nebo potlačování elektronických údajů, jehož výsledkem jsou nepravé údaje, s úmyslem, aby byly považovány za autentické nebo aby se s nimi pro právní účely jednalo, jako by byly autentické, bez ohledu na to, zda jsou tyto údaje přímo čitelné a srozumitelné.

2. Smluvní strana může pro vyvození trestní odpovědnosti vyžadovat podvodný úmysl nebo podobný nečestný či trestní úmysl.

Článek 13

Krádeže nebo podvody související se systémem informačních a komunikačních technologií

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby podle jejího vnitrostátního práva bylo trestným činem, pokud je spáchán úmyslně a neoprávněně, způsobení majetkové škody jiné osobě prostřednictvím:

a) jakéhokoli vkládání, pozměňování, mazání nebo potlačování elektronických dat;

b) jakéhokoli zásahu do fungování systému informačních a komunikačních technologií;

- c) jakéhokoli klamání ohledně skutkových okolností provedeného prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, které způsobí, že osoba učiní nebo opomene učinit něco, co by jinak neučinila nebo neopomenula učinit,

s podvodným nebo nečestným úmyslem opatřit sobě nebo jiné osobě neoprávněný prospěch v penězích nebo jiném majetku.

Článek 14

Trestné činy související s online materiály pohlavního zneužívání dětí nebo pohlavního vykořisťování dětí

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu byla jako trestné činy stanovena následující jednání, pokud byla spáchána úmyslně a neoprávněně:

- a) výroba, nabízení, prodej, distribuce, přenos, vysílání, zobrazování, zveřejňování nebo jiné zpřístupňování materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií;
- b) vyhledávání, získávání nebo zpřístupňování materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií;
- c) držení nebo kontrola materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí uloženého v systému informačních a komunikačních technologií nebo na jiném paměťovém médiu;
- d) financování trestných činů stanovených v souladu s písmeny a) až c) tohoto odstavce, které mohou smluvní strany stanovit jako samostatný trestný čin.

2. Pro účely tohoto článku se pod pojmem „materiál týkající se pohlavního zneužívání dětí nebo pohlavního vykořisťování dětí“ rozumí vizuální materiál a může zahrnovat i písemný nebo zvukový obsah, který zobrazuje, popisuje nebo představuje osobu mladší 18 let:

- a) zapojenou do skutečné nebo simulované sexuální aktivity;
- b) v přítomnosti osoby, která se účastní jakékoli sexuální aktivity;
- c) jejíž pohlavní orgány jsou ukazovány především pro sexuální účely nebo
- d) podrobenou mučení nebo krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu a tento materiál je sexuální povahy.

3. Smluvní strana může požadovat, aby se materiál uvedený v odstavci 2 tohoto článku omezil na materiál, který:

- a) zobrazuje, popisuje nebo představuje existující osobu nebo
- b) vizuálně zobrazuje pohlavní zneužívání nebo pohlavní vykořisťování dětí.

4. V souladu se svým vnitrostátním právem a v souladu s příslušnými mezinárodními závazky mohou smluvní strany přijmout opatření k vyloučení kriminalizace:

- a) chování dětí u materiálu, který si samy vytvořily a který je zobrazuje, nebo
- b) konsensuální výroby, přenosu nebo držení materiálu popsaného v odst. 2 písm. a) až c) tohoto článku, pokud je zobrazované jednání legální podle vnitrostátního práva a pokud je tento materiál uchováván výhradně pro soukromé a konsensuální použití zúčastněnými osobami.

5. Žádné ustanovení této úmluvy se nedotýká mezinárodních závazků, které jsou příznivější pro naplňování práv dítěte.

Článek 15

Navazování kontaktu nebo grooming za účelem spáchání sexuálního trestného činu proti dítěti

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu bylo jako trestný čin stanoveno úmyslné komunikování, navazování kontaktu, grooming nebo domlouvání prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií za účelem spáchání sexuálního trestného činu vůči dítěti, jak je definováno ve vnitrostátním právu, včetně spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s článkem 14 této úmluvy.
2. Smluvní strana může jako podmínku požadovat, aby na jednání popsané v odstavci 1 navazovaly další činy.
3. Smluvní strana může zvážit rozšíření trestnosti podle odstavce 1 tohoto článku ve vztahu k osobě považované za dítě.
4. Smluvní strany mohou přijmout opatření k vyloučení trestnosti jednání popsaného v odstavci 1 tohoto článku, pokud se ho dopustí děti.

Článek 16

Šíření obrazového materiálu s intimním obsahem bez souhlasu

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jejím vnitrostátním právu byl trestným činem prodej, šíření, přenos, zveřejnění nebo jiné zpřístupnění obrazového materiálu s intimním obsahem prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií bez souhlasu vyobrazené osoby, pokud je spácháno úmyslně a neoprávněně.
2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku se „obrazovým materiálem s intimním obsahem“ rozumí vizuální záznam osoby starší 18 let pořízený jakýmkoli způsobem, včetně fotografie nebo videozáznamu, který má sexuální povahu, na němž jsou odhaleny pohlavní orgány osoby nebo je osoba zapojena do sexuální aktivity, který byl v době pořízení záznamu soukromý a u něhož osoba nebo osoby na něm vyobrazené v době spáchání trestného činu důvodně očekávaly soukromí.
3. Smluvní strana může definici obrazového materiálu s intimním obsahem případně rozšířit na vyobrazení osob mladších 18 let, pokud jsou podle vnitrostátního práva způsobilé k sexuálním aktivitám a snímek nezobrazuje zneužívání nebo vykořisťování dětí.
4. Pro účely tohoto článku platí, že osoba mladší 18 let, která je vyobrazena na obrazovém materiálu s intimním obsahem, nemůže souhlasit s šířením obrazového materiálu s intimním obsahem, jenž představuje pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí podle článku 14 této úmluvy.
5. Smluvní strana může pro vyvození trestní odpovědnosti vyžadovat úmysl způsobit škodu.
6. Smluvní strany mohou přijmout další opatření týkající se záležitostí souvisejících s tímto článkem v souladu se svým vnitrostátním právem a v souladu s příslušnými mezinárodními závazky.

Článek 17

Legalizace výnosů z trestné činnosti

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby za trestné činy, pokud jsou spáchány úmyslně, byly považovány:

a) i) přeměna nebo převod majetku s vědomím, že se jedná o výnosy z trestné činnosti, za účelem zatajení nebo zastření nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páčání predikativního trestného činu, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;

ii) zatajení nebo zastření skutečné povahy majetku, jeho zdroje, umístění, nakládání s ním, jeho pohybu, práv ve vztahu k němu nebo jeho vlastnictví s vědomím, že se jedná o výnosy z trestné činnosti;

b) s výhradou základních zásad jejího právního systému:

i) nabytí, držení nebo užívání majetku s vědomím v době jeho obdržení, že tento majetek je výnosem z trestné činnosti;

ii) účast na spáchání, spolčení nebo organizovaná zločinecká skupina za účelem spáchání, pokusu o spáchání, pomoci, usnadňování a návodu ke spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s tímto článkem.

2. Pro účely provádění nebo uplatňování odstavce 1 tohoto článku:

a) každá smluvní strana stanoví jako predikativní trestné činy příslušné trestné činy stanovené v souladu s články 7 až 16 této úmluvy;

b) v případě smluvních stran, jejichž právní předpisy stanoví seznam konkrétních predikativních trestných činů, zahrnou do tohoto seznamu přinejmenším ucelený okruh trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 16 této úmluvy;

c) pro účely písmene b) tohoto odstavce zahrnují predikativní trestné činy trestné činy spáchané jak v rámci jurisdikce dané smluvní strany, tak mimo ni. Trestné činy spáchané mimo jurisdikci smluvní strany však představují predikativní trestné činy pouze tehdy, pokud je příslušné jednání trestným činem podle vnitrostátního práva státu, kde bylo spácháno, a pokud by bylo trestným činem podle vnitrostátního práva smluvní strany, která provádí nebo uplatňuje tento článek, pokud by bylo spácháno v této smluvní straně;

d) každá smluvní strana poskytne generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů kopie svých zákonů, které uvádějí v platnost tento článek, a všech následných změn těchto zákonů nebo jejich popis;

e) pokud to vyžadují základní zásady vnitrostátního práva smluvní strany, může být stanoveno, že trestné činy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na osoby, které spáchaly predikativní trestný čin;

f) vědomí, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti trestného činu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku lze vyvodit z objektivních skutkových okolností.

Článek 18

Odpovědnost právnických osob

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se svými právními zásadami opatření nezbytná ke stanovení odpovědnosti právnických osob za účast na trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou.
2. V souladu s právními zásadami dané smluvní strany může být odpovědnost právnických osob trestní, občanskoprávní nebo správní.
3. Tato odpovědnost nemá vliv na trestní odpovědnost fyzických osob, které spáchaly trestný čin.
4. Každá smluvní strana zejména zabezpečí, aby právnické osoby odpovědné v souladu s tímto článkem podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím trestním nebo netrestním sankcím, včetně peněžitých trestů.

Článek 19

Účast a pokus

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby v souladu s jejím vnitrostátním právem byla účast na trestném činu spáchaném úmyslně v jakémkoli postavení, například jako spolupachatel, pomocník nebo iniciátor, stanovena jako trestný čin v souladu s touto úmluvou.
2. Každá smluvní strana může v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout nezbytná legislativní a jiná opatření, aby pokus o spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou byl považován za trestný čin, pokud byl spáchán úmyslně.
3. Každá smluvní strana může v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout nezbytná legislativní a jiná opatření, aby byla příprava trestného činu stanovená v souladu s touto úmluvou považována za trestný čin, je-li spáchána úmyslně.

Článek 20

Promlčení

Každá smluvní strana, pokud je to vhodné s ohledem na závažnost trestného činu, stanoví ve svém vnitrostátním právu dlouhou promlčecí lhůtu pro zahájení řízení o jakémkoli trestném činu zjištěném v souladu s touto úmluvou a stanoví delší promlčecí lhůtu nebo pozastaví běh promlčecí lhůty v případě, že se údajný pachatel vyhýbá výkonu spravedlnosti.

Článek 21

Stíhání, rozhodnutí a sankce

1. Každá smluvní strana uloží za spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou účinné, přiměřené a odrazující sankce, které zohlední závažnost trestného činu.
2. Každá smluvní strana může v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná pro stanovení přitěžujících okolností v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, včetně okolností, které se týkají kritických informačních infrastruktur.

3. Každá smluvní strana bude usilovat o to, aby diskreční pravomoc v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy týkajícími se stíhání osob za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou byla vykonávána s cílem maximalizovat účinnost opatření k vymáhání práva v souvislosti s takovými trestnými činy, přičemž se náležitě zohlední potřeba odrazovat od páchaní takových trestných činů.
4. Každá smluvní strana zajistí, aby každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou požívala všech práv a záruk v souladu s vnitrostátním právem a v souladu s příslušnými mezinárodními závazky smluvní strany, včetně práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu.
5. V případě trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou přijme Každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem a s náležitým ohledem na právo na obhajobu vhodná opatření, jimiž se vynasnaží zajistit, že podmínky uložené v souvislosti s rozhodnutím o propuštění na svobodu do zahájení soudního řízení nebo odvolacího řízení zohlední potřebu zajistit přítomnost obviněného v následném trestním řízení.
6. Každá smluvní strana při zvažování možnosti předčasného propuštění nebo podmíněného propuštění osob odsouzených za příslušné trestné činy zohlední závažnost těchto trestných činů.
7. Smluvní strany zajistí, aby ve vnitrostátním právu byla zavedena vhodná opatření na ochranu dětí, které jsou obviněny z trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, v souladu se závazky vyplývajícími z Úmluvy o právech dítěte a příslušných protokolů k ní, jakož i z jiných příslušných mezinárodních nebo regionálních nástrojů.
8. Touto úmluvou není dotčena zásada, že popis trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou a použitelných způsobů právní ochrany nebo jiných právních zásad, jimiž se kontroluje zákonnost jednání, je vyhrazen vnitrostátním právním předpisům smluvní strany a že takové trestné činy jsou stíhány a postihovány v souladu s těmito právními předpisy.

KAPITOLA III

SOUDNÍ PŘÍSLUŠNOST

Článek 22

Soudní příslušnost

1. Každá smluvní strana přijme nezbytná opatření zakládající její pravomoc rozhodovat o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, pokud:
 - a) je trestný čin spáchán na území této smluvní strany, nebo
 - b) je trestný čin spáchán na palubě plavidla, které v době, kdy je trestný čin spáchán, pluje pod vlajkou této smluvní strany, nebo letadla, které je v době, kdy je trestný čin spáchán, registrováno podle právních předpisů této smluvní strany.
2. S výhradou článku 5 této úmluvy může smluvní strana stanovit, že má pravomoc rozhodovat o uvedených trestných činech, pokud:
 - a) je trestný čin spáchán proti státnímu příslušníkovi smluvní strany nebo
 - b) je trestný čin spáchán státním příslušníkem smluvní strany, nebo osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklé místo pobytu na jejím území, nebo
 - c) trestný čin patří mezi činy stanovené v souladu s čl. 17 odst. 1 písm. b) bodem ii) této úmluvy a je spáchán mimo její území s cílem spáchat trestný čin stanovený v souladu s čl. 17 odst. 1 písm. a) body i) nebo ii) nebo písm. b) bodem i) této úmluvy na jejím území, nebo
 - d) je trestný čin spáchán proti této smluvní straně.

3. Pro účely čl. 37 odst. 11 této úmluvy přijme každá smluvní strana nezbytná opatření zakládající její pravomoc rozhodovat o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, je-li domnělý pachatel přítomen na jejím území a smluvní strana tuto osobu nevydá výlučně proto, že je tato osoba jejím státním příslušníkem.
4. Každá smluvní strana může rovněž přijmout nezbytná opatření, zakládající její pravomoc rozhodovat o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, je-li domnělý pachatel přítomen na jejím území a smluvní strana tuto osobu nevydá.
5. Jestliže smluvní strana vykonávající svou pravomoc podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku byla informována nebo se jiným způsobem dozvěděla, že jiné smluvní strany vedou vyšetřování, stíhání či soudní řízení v souvislosti s tímž jednáním, příslušné orgány těchto smluvních stran vedou podle potřeby konzultace, aby koordinovaly své kroky.
6. Aniž jsou dotčeny normy obecného mezinárodního práva, nevylučuje tato úmluva výkon trestněprávních pravomocí jakékoli smluvní strany v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy.

KAPITOLA IV

PROCESNÍ OPATŘENÍ A VYMÁHÁNÍ PRÁVA

Článek 23

Oblast působnosti procesních ustanovení

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zavedení pravomocí a postupů stanovených v této kapitole pro účely konkrétního trestního vyšetřování nebo řízení.
2. Nestanoví-li tato úmluva jinak, uplatňuje každá smluvní strana pravomoci a postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku na:
 - a) trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou;
 - b) ostatní trestné činy spáchané prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií a
 - c) shromažďování důkazů v elektronické podobě o jakémkoli trestném činu.
3. a) Každá smluvní strana si může vyhradit právo uplatňovat opatření uvedená v článku 29 této úmluvy pouze na trestné činy nebo kategorie trestných činů uvedené ve výhradě za předpokladu, že okruh těchto trestných činů nebo kategorií trestných činů není omezenější než okruh trestných činů, na které uplatňuje opatření uvedená v článku 30 této úmluvy. Každá smluvní strana zváží omezení takové výhrady, aby umožnila co nejširší uplatňování opatření uvedených v článku 29.
 - b) Pokud smluvní strana nemůže z důvodu omezení svých právních předpisů platných v době přijetí této úmluvy uplatňovat opatření uvedená v člancích 29 a 30 této úmluvy na komunikace přenášené v rámci systému informačních a komunikačních technologií poskytovatele služeb, který:
 - i) je provozován ve prospěch uzavřené skupiny uživatelů a
 - ii) nevyužívá veřejné komunikační sítě a není propojen s jiným systémem informačních a komunikačních technologií, ať už veřejným nebo soukromým,

může si tato smluvní strana vyhradit právo tato opatření na taková sdělení neuplatnit. Každá smluvní strana zváží omezení takové výhrady, aby umožnila co nejširší uplatňování opatření uvedených v člancích 29 a 30 této úmluvy.

Článek 24

Podmínky a záruky

1. Každá smluvní strana zajistí, aby zavedení, provádění a uplatňování pravomocí a postupů stanovených v této kapitole podléhalo podmínkám a zárukám stanoveným jejím vnitrostátním právem, které zajistí ochranu lidských práv v souladu s jeho závazky podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv a které zahrnuje zásadu proporcionality.
2. V souladu s vnitrostátním právem každé smluvní strany a na jeho základě zahrnují tyto podmínky a záruky, pokud je to vhodné s ohledem na povahu daného postupu nebo pravomoci, mimo jiné soudní nebo jiný nezávislý přezkum, právo na účinný opravný prostředek, důvody pro jeho uplatnění a omezení rozsahu a trvání takové pravomoci nebo postupu.
3. V rozsahu, který je v souladu s veřejným zájmem, zejména s řádným výkonem spravedlnosti, zváží každá smluvní strana dopad pravomocí a postupů uvedených v této kapitole na práva, povinnosti a oprávněné zájmy třetích osob.
4. Podmínky a záruky stanovené v souladu s tímto článkem se na vnitrostátní úrovni vztahují na pravomoci a postupy stanovené v této kapitole, a to jak pro účely vnitrostátního trestního vyšetřování a řízení, tak pro účely poskytování mezinárodní spolupráce dožádanou smluvní stranou.
5. Odkazy na soudní nebo jiný nezávislý přezkum v odstavci 2 tohoto článku jsou odkazy na takový přezkum na vnitrostátní úrovni.

Článek 25

Urychlené uchování uložených elektronických dat

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly nařídit nebo podobným způsobem zajistit urychlené uchování určitých elektronických dat, včetně provozních údajů, obsahových dat a informací o účastnících, které byly uloženy prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, zejména pokud existují důvody domnívat se, že elektronická data jsou obzvláště náchylná ke ztrátě nebo změně.
2. Pokud smluvní strana provede odstavec 1 tohoto článku prostřednictvím příkazu osobě, aby zachovala určitá uložená elektronická data, která má tato osoba v držení nebo pod kontrolou, přijme smluvní strana taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby tuto osobu zavázal k uchování a zachování integrity těchto elektronických dat po dobu nezbytně nutnou, maximálně však po dobu 90 dnů, aby mohly příslušné orgány požádat o jejich zpřístupnění. Smluvní strana může umožnit následné obnovení takového příkazu.
3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby uložila správci nebo jiné osobě, která má uchovávat elektronická data, povinnost zachovávat důvěrnost při provádění takových postupů po dobu stanovenou vnitrostátními právními předpisy.

Článek 26

Urychlené uchování a částečné zpřístupnění provozních údajů

Každá smluvní strana přijme v souvislosti s provozními údaji, které mají být uchovávány podle ustanovení článku 25 této úmluvy, taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná pro:

- a) zajištění, aby toto urychlené uchování provozních údajů bylo k dispozici bez ohledu na to, zda se na přenosu komunikace podílel jeden nebo více poskytovatelů služeb, a
- b) zajištění urychleného zpřístupnění dostatečného množství provozních dat příslušnému orgánu smluvní strany nebo osobě, kterou tento orgán určí, aby umožnil smluvní straně identifikovat poskytovatele služeb a cestu, kterou byla komunikace nebo uvedené informace přeneseny.

Článek 27

Vydávací příkaz

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly nařídit:

- a) osobě na jejím území, aby předložila určená elektronická data, která má v držení nebo pod kontrolou a která jsou uložena v systému informačních a komunikačních technologií nebo na elektronickém paměťovém médiu, a
- b) poskytovateli služeb, který nabízí své služby na území smluvní strany, aby předložil informace o odběrateli těchto služeb, které má tento poskytovatel služeb k dispozici nebo pod kontrolou.

Článek 28

Prohledání a zajištění uložených elektronických dat

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly prohledávat:

- a) systém informačních a komunikačních technologií, jeho části a elektronická data v něm uložená a
- b) elektronické paměťové médium, na kterém mohou být uložena hledaná elektronická data,

na území této smluvní strany, nebo k nim podobně přistupovat.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že její orgány prohledávají určitý systém informačních a komunikačních technologií nebo jeho části podle odst. 1 písm. a) tohoto článku nebo k nim podobným způsobem přistupují a mají důvod se domnívat, že hledaná elektronická data jsou uložena v jiném systému informačních a komunikačních technologií nebo jeho části na jejím území a že tato data jsou z původního systému legálně přístupná nebo je k nim v rámci původního systému přístup, mohly tyto orgány urychleně provést prohledání za účelem získání přístupu do tohoto jiného systému informačních a komunikačních technologií.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly zajistit, nebo podobným způsobem zabezpečit elektronická data na jejím území, k nimž byl získán přístup v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku. Tato opatření zahrnují pravomoc:

- a) zajistit, nebo podobným způsobem zabezpečit systém informačních a komunikačních technologií nebo jeho část nebo elektronické paměťové médium;
- b) vytvořit a uchovávat kopie těchto elektronických dat v elektronické podobě;

- c) zachovat integritu příslušných uložených elektronických dat;
- d) znepřístupnit nebo odstranit elektronická data v systému informačních a komunikačních technologií, ke kterému byl získán přístup.

4. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly nařídit každé osobě, která má znalosti o fungování daného systému informačních a komunikačních technologií, informační a telekomunikační sítě nebo jejich součástí nebo o opatřeních používaných k ochraně elektronických dat v nich, aby poskytla, pokud je to přiměřené, nezbytné informace umožňující přijetí opatření uvedených v odstavcích 1 až 3 tohoto článku.

Článek 29

Shromažďování provozních údajů v reálném čase

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly:

- a) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území této smluvní strany a
- b) donutit poskytovatele služeb v rámci jeho stávajících technických možností:
 - i) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území této smluvní strany, nebo
 - ii) spolupracovat a pomáhat příslušným orgánům při shromažďování nebo zaznamenávání

provozních údajů v reálném čase spojených s určitými komunikacemi na jejím území, které jsou přenášeny prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií.

2. Pokud smluvní strana nemůže vzhledem k zásadám svého vnitrostátního právního systému přijmout opatření uvedená v odst. 1 písm. a) tohoto článku, může namísto toho přijmout taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zajištění shromažďování nebo záznamu provozních údajů spojených s určitými komunikacemi přenášenými na jejím území v reálném čase, a to prostřednictvím použití technických prostředků na tomto území.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby poskytovatel služeb byl povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnosti, že vykonává jakoukoli pravomoc stanovenou v tomto článku, a o všech informacích, které se jí týkají.

Článek 30

Odposlech obsahových dat

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná v souvislosti s řadou závažných trestných činů, jež budou stanoveny vnitrostátním právem, aby její příslušné orgány mohly:

- a) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území této smluvní strany a
- b) donutit poskytovatele služeb v rámci jeho stávajících technických možností:
 - i) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území této smluvní strany nebo
 - ii) spolupracovat a pomáhat příslušným orgánům při shromažďování nebo zaznamenávání

obsahových dat určených komunikací na jejím území přenášených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií v reálném čase.

2. Pokud smluvní strana nemůže vzhledem k zásadám svého vnitrostátního právního systému přijmout opatření uvedená v odst. 1 písm. a) tohoto článku, může místo toho přijmout taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zajištění shromažďování nebo zaznamenávání obsahových dat určených komunikací v reálném čase na svém území, a to prostřednictvím použití technických prostředků na tomto území.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby poskytovatel služeb byl povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnosti, že vykonává jakoukoli pravomoc stanovenou v tomto článku, a o všech informacích, které se jí týkají.

Článek 31

Zmrazení, zajištění a konfiskace výnosů z trestné činnosti

1. Každá smluvní strana přijme v co největším rozsahu umožněném jejím vnitrostátním právním systémem taková opatření, která umožní konfiskaci:

- a) výnosů z trestné činnosti pocházejících z trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou nebo majetku, jehož hodnota odpovídá hodnotě těchto výnosů;
- b) majetku, zařízení nebo jiných nástrojů použitých nebo určených k použití při trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k identifikaci, vysledování, zmrazení nebo zajištění jakéhokoli předmětu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku za účelem jeho případné konfiskace.

3. Každá smluvní strana přijme v souladu se svým vnitrostátním právem taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k úpravě správy zmrazeného, zajištěného nebo konfiskovaného majetku uvedeného v odstavcích 1 a 2 tohoto článku příslušnými orgány.

4. Pokud byly výnosy z trestné činnosti částečně nebo zcela přeměněny na jiný majetek, podléhá tento majetek opatřením uvedeným v tomto článku namísto výnosů.

5. Pokud byly výnosy z trestné činnosti smíseny s majetkem získaným z legálních zdrojů, podléhá tento majetek, aniž jsou dotčeny pravomoci týkající se zmrazení nebo zajištění, konfiskaci až do výše odhadnuté hodnoty smíšených výnosů.

6. Příjmy nebo jiné výhody plynoucí z výnosů z trestné činnosti, z majetku, na který byly výnosy z trestné činnosti přeměněny nebo převedeny, nebo z majetku, s nímž byly výnosy z trestné činnosti smíseny, podléhají opatřením uvedeným v tomto článku, a to stejným způsobem a ve stejném rozsahu jako výnosy z trestné činnosti.

7. Pro účely tohoto článku a článku 50 této úmluvy zmocní každá smluvní strana své soudy nebo jiné příslušné orgány, aby nařídily zpřístupnění nebo zajištění bankovních, finančních nebo obchodních záznamů. Smluvní strana neodmítne jednat podle ustanovení tohoto odstavce z důvodu bankovního tajemství.

8. Každá smluvní strana může zvážit možnost požadovat, aby pachatel prokázal zákonný původ údajných výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku podléhajícího konfiskaci, pokud je takový požadavek v souladu se zásadami jejího vnitrostátního práva a s povahou soudního a jiného řízení.

9. Ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by jimi byla dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře.

10. Žádným ustanovením tohoto článku není dotčena zásada, že opatření, na něž se vztahuje, se vymezují a provádějí v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva smluvní strany.

Článek 32**Vytvoření trestního rejstříku**

Každá smluvní strana může přijmout taková legislativní nebo jiná opatření, která mohou být nezbytná pro zohlednění předchozího odsouzení údajného pachatele v jiném státě za podmínek a pro účely, které považuje za vhodné, pro účely použití těchto informací v trestním řízení týkajícím se trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou.

Článek 33**Ochrana svědků**

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se svým vnitrostátním právem a v rámci svých možností vhodná opatření k zajištění účinné ochrany před možnou odvetou nebo zastrašováním pro svědky, kteří v dobré víře a z rozumných důvodů podávají svědectví nebo informace o trestných činech zjištěných v souladu s touto úmluvou nebo jinak spolupracují s vyšetřovacími nebo soudními orgány, a případně pro jejich příbuzné a jiné osoby jim blízké.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku mohou mimo jiné zahrnovat, aniž jsou dotčena práva obviněného, včetně práva na spravedlivý proces:

- a) zavedení postupů pro fyzickou ochranu těchto osob, jako je v nezbytném a proveditelném rozsahu jejich přemístění a případné povolení nezveřejnit nebo jen v omezené míře zveřejnit informace o totožnosti a místě pobytu těchto osob;
- b) stanovení důkazních pravidel, která umožní, aby svědecká výpověď byla podána způsobem, který zajistí bezpečnost svědka, jako je povolení výpovědi prostřednictvím komunikačních technologií, jako je audiovizuální spojení nebo jiné vhodné prostředky.

3. Smluvní strany zváží uzavření dohod nebo ujednání s jinými státy o přemístění osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

4. Ustanovení tohoto článku se vztahují rovněž na oběti, pokud jsou svědky.

Článek 34**Pomoc obětem a jejich ochrana**

1. Každá smluvní strana přijme v rámci svých možností vhodná opatření k poskytnutí pomoci a ochrany obětem trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, zejména v případech hrozby odplaty nebo zastrašování.

2. Každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem zavede vhodné postupy pro zajištění přístupu k odškodnění a restituci obětí trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

3. Každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem umožní, aby názory a obavy obětí byly v příslušných fázích trestního řízení proti pachatelům předkládány a zvažovány způsobem, který nepoškozuje práva na obhajobu.

4. Pokud jde o trestné činy stanovené v souladu s články 14 až 16 této úmluvy, přijme každá smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem opatření k poskytování pomoci obětem těchto trestných činů, včetně jejich fyzického a psychického zotavení, a to ve spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi, nevládními organizacemi a dalšími složkami občanské společnosti.

5. Při uplatňování ustanovení odstavců 2 až 4 tohoto článku vezme každá smluvní strana v úvahu věk, pohlavní identitu a zvláštní okolnosti a potřeby obětí, včetně zvláštních okolností a potřeb dětí.

6. Každá smluvní strana přijme v rozsahu, který je v souladu s jejím vnitrostátním právním rámcem, účinné kroky k zajištění vyhovění žádostem o odstranění nebo znepřístupnění obsahu popsaného v článcích 14 a 16 této úmluvy.

KAPITOLA V MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 35

Obecné zásady mezinárodní spolupráce

1. Smluvní strany vzájemně spolupracují v souladu s ustanoveními této úmluvy, jakož i s dalšími příslušnými mezinárodními nástroji týkajícími se mezinárodní spolupráce v trestních věcech a vnitrostátních právních předpisů za účelem:

- a) vyšetřování a stíhání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou a soudních řízení v souvislosti s nimi, včetně zmrazení, zajištění, konfiskace a vrácení výnosů z těchto trestných činů;
- b) shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou;
- c) shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě o jakémkoli závažném trestném činu, včetně závažných trestných činů zjištěných v souladu s jinými příslušnými úmluvami a protokoly OSN platnými v době přijetí této úmluvy.

2. Pro účely shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě o trestných činech podle odst. 1 písm. b) a c) tohoto článku se použijí příslušné odstavce článku 40 a články 41 až 46 této úmluvy.

3. V otázkách mezinárodní spolupráce se vždy, když se požadavek považuje za oboustrannou trestnost, považuje za splněný bez ohledu na to, zda právní předpisy dožadované smluvní strany řadí trestný čin do stejné kategorie trestných činů nebo jej označují stejnou terminologií jako dožadující smluvní strana, pokud je jednání, které je základem trestného činu, pro který je pomoc požadována, trestným činem podle právních předpisů obou smluvních stran.

Článek 36

Ochrana osobních údajů

1. a) Smluvní strana předávající osobní údaje podle této úmluvy, tak činí v souladu se svým vnitrostátním právem a veškerými závazky, které předávající smluvní strana může mít podle příslušného mezinárodního práva. Smluvní strany nejsou povinny předávat osobní údaje v souladu s touto úmluvou, pokud tyto údaje nemohou být poskytnuty v souladu s jejich příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů;
- b) pokud by předání osobních údajů nebylo v souladu s odst. 1 písm. a) tohoto článku, mohou smluvní strany usilovat o uložení vhodných podmínek v souladu s příslušnými právními předpisy, aby bylo dosaženo souladu s cílem reagovat na žádost o osobní údaje;
- c) smluvní strany se vyzývají, aby uzavřely dvoustranné nebo mnohostranné dohody o usnadnění předávání osobních údajů.

2. V případě osobních údajů předávaných v souladu s touto úmluvou smluvní strany zajistí, aby přijaté osobní údaje podléhaly účinným a vhodným zárukám v příslušných právních rámcích smluvních stran.

3. Za účelem předání osobních údajů získaných v souladu s touto úmluvou do třetí země nebo mezinárodní organizaci oznámí smluvní strana svůj záměr původní předávající smluvní straně a požádá ji o povolení.

Smluvní strana předá tyto osobní údaje pouze se svolením původní předávající smluvní strany, která může vyžadovat, aby toto svolení bylo poskytnuto v písemné formě.

Článek 37

Vydávání

1. Tento článek se vztahuje na trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou, pokud se osoba, která je předmětem žádosti o vydání, nachází na území dožádané smluvní strany za předpokladu, že trestný čin, pro který se žádá o vydání, je trestný podle vnitrostátního práva dožadující smluvní strany i dožádané smluvní strany. Pokud se o vydání žádá za účelem výkonu pravomocného trestu odnětí svobody nebo jiné formy zadržení uloženého za trestný čin, za který je možné být vydán, může dožádaná smluvní strana vydání povolit v souladu s vnitrostátním právem.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může smluvní strana, jejíž právo to umožňuje, povolit vydání osoby pro jakýkoli trestný čin stanovený v souladu s touto úmluvou, který není trestný podle jejího vnitrostátního práva.

3. Pokud žádost o vydání zahrnuje několik samostatných trestných činů, z nichž alespoň pro jeden je možné být vydán podle tohoto článku a z nichž pro některé nelze být vydán z důvodu délky trestu odnětí svobody, ale souvisejí s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, může dožádaná smluvní strana použít tento článek i ve vztahu k těmto trestným činům.

4. Má se za to, že každý trestný čin, na který se vztahuje tento článek, je začleněn do všech smluv o vydávání mezi smluvními stranami jako trestný čin, který je důvodem k vydání osoby. Smluvní strany se zavazují, že takovéto trestné činy budou považovat za trestné činy, které jsou důvodem k vydání osoby, v každé smlouvě o vydávání, kterou mezi sebou uzavřou.

5. Pokud smluvní strana podmíní vydání existencí smlouvy a obdrží žádost o vydání od jiné strany, se kterou smlouvu o vydávání neuzavřel, může tuto úmluvu považovat za právní základ pro vydání za jakýkoli trestný čin, na který se vztahuje tento článek.

6. Smluvní strany, které podmiňují vydání existencí smlouvy, musí:

a) při uložení svých ratifikačních listin, listin o přijetí nebo schválení této úmluvy nebo listin o přistoupení k ní informovat generálního tajemníka Organizace spojených národů, zda budou tuto úmluvu považovat za právní základ pro spolupráci při vydávání s ostatními smluvními stranami, a

b) pokud nepovažují tuto úmluvu za právní základ pro spolupráci při vydávání, usilují případně o uzavření smluv o vydávání s ostatními smluvními stranami za účelem provádění tohoto článku.

7. Smluvní strany, které vydání nepodmíní existencí smlouvy, uznávají, že trestné činy, na které se vztahuje tento článek, jsou v jejich vzájemných vztazích důvodem k vydání osoby.

8. Vydání podléhá podmínkám stanoveným vnitrostátními právními předpisy dožádané smluvní strany nebo příslušným smlouvám o vydávání, a to mimo jiné včetně podmínek týkajících se požadavku na minimální sankci pro vydávání a důvodů, na jejichž základě může dožádaná smluvní strana vydání odmítnout.

9. Smluvní strany se v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy snaží urychlit postupy vydávání a zjednodušit důkazní požadavky, které s těmito postupy souvisejí, a to u všech trestných činů, na které se vztahuje tento článek.

10. V souladu s ustanoveními svých vnitrostátních právních předpisů a smlouvami o vydávání může dožádaná smluvní strana poté, co ověří, že to vyžadují naléhavé okolnosti, a na žádost dožadující smluvní strany, včetně případů, kdy je žádost předána stávajícími kanály Mezinárodní organizace kriminální policie, vzít osobu, o jejíž vydání se žádá a která se nachází na území strany, do vazby nebo přijmout jiná vhodná opatření, aby zaručila přítomnost této osoby při řízení o vydání.

11. Pokud smluvní strana, na jejímž území se nachází domnělý pachatel, tuto osobu za trestný čin, na který se vztahuje tento článek, nevydá pouze proto, že je tato osoba jejím státním příslušníkem, je na žádost smluvní strany, která usiluje o vydání, povinna předat případ bez zbytečného prodlení svým příslušným orgánům za účelem stíhání. Tyto orgány přijmou rozhodnutí a vedou řízení stejným způsobem jako v případě jakéhokoli jiného trestného činu obdobné povahy, a to podle vnitrostátních právních předpisů dané smluvní strany. Dotčené smluvní strany spolupracují, a to zejména pokud jde o procesní a důkazní hlediska, aby zaručily účinnost takového stíhání.

12. Kdykoli je smluvní straně podle jejích vnitrostátních právních předpisů povoleno vydat či jiným způsobem předat některého z jejích státních příslušníků pouze pod podmínkou, že daná osoba bude této smluvní straně vrácena k výkonu trestu uloženého na základě soudního řízení nebo řízení, pro které bylo o vydání či předání této osoby žádáno, a tato smluvní strana a smluvní strana, která o vydání osoby žádá, s touto možností a dalšími podmínkami, které považuje za vhodné, souhlasí, je takovéto podmíněné vydání či předání osoby dostačující, aby byl splněn závazek stanovený v odstavci 11 tohoto článku.

13. Pokud je vydání, o které se žádá pro účely výkonu trestu, odmítnuto, protože vyžádaná osoba je státním příslušníkem dožádané smluvní strany, dožádaná smluvní strana na žádost dožadující smluvní strany, pokud to její vnitrostátní právo umožňuje a v souladu s požadavky tohoto práva, zváží výkon trestu uloženého podle vnitrostátního práva dožadující smluvní strany, nebo jeho zbytku.

14. Každé osobě, proti níž je vedeno řízení v souvislosti s jakýmkoli trestným činem, na který se vztahuje tento článek, bude zaručeno spravedlivé zacházení ve všech fázích řízení a bude mít rovněž všechna práva a záruky zajištěné vnitrostátními právními předpisy smluvní strany na území, na kterém se daná osoba nachází.

15. Tuto úmluvu nelze vykládat jako uložení závazku vydat určitou osobu, pokud má dožádaná smluvní strana závažné důvody domnívat se, že žádost byla vznesena za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, jazyka, náboženského vyznání, národnosti, etnického původu nebo politického názoru nebo že by vyhovění žádosti způsobilo z některého z těchto důvodů újmu v postavení dané osoby.

16. Smluvní strany nesmějí odmítnout žádost o vydání pouze proto, že se má za to, že porušení právních předpisů souvisí také s daňovými záležitostmi.

17. Předtím, než dožádaná smluvní strana odmítne osobu vydat, povede ve vhodných případech konzultace s dožadující smluvní stranou, aby jí poskytla dostatečnou příležitost k vyjádření stanovisek a informace související se vzneseným obviněním.

18. Dožádaná smluvní strana informuje dožadující smluvní stranu o svém rozhodnutí týkajícím se vydání. Dožádaná smluvní strana informuje dožadující smluvní stranu o všech důvodech odmítnutí vydání, pokud tomu nebrání vnitrostátní právo nebo mezinárodní právní závazky dožádané smluvní strany.

19. Každá smluvní strana při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu sdělí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů název a adresu orgánu odpovědného za podávání nebo přijímání žádostí o vydání nebo předběžné zatčení. Generální tajemník vytvoří a aktualizuje rejstřík orgánů, které smluvní strany takto určily. Každá smluvní strana zajistí, aby údaje uchovávané v rejstříku byly vždy správné.

20. Smluvní strany usilují o uzavření dvoustranných či vícestranných dohod či ujednání za účelem provedení či zvýšení účinnosti vydání.

Článek 38

Předávání odsouzených osob

Smluvní strany mohou s ohledem na práva odsouzených osob zvážit uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody nebo k jiným formám zbavení svobody za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou na své území, aby si zde mohly odpykat svůj trest. Smluvní strany mohou rovněž zohlednit otázky týkající se souhlasu, rehabilitace a reintegrace.

Článek 39

Předávání trestního řízení

1. Smluvní strany zváží možnost vzájemného předání řízení o trestním stíhání trestného činu zavedeného v souladu s touto úmluvou, pokud se má za to, že je takové předání v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, zejména v případech, kdy je zapojeno několik jurisdikcí, s cílem soustředit trestní stíhání.

2. Pokud smluvní strana podmíní předání trestního řízení existencí smlouvy, obdrží žádost o vydání od jiné smluvní strany, se kterou smlouvou v dané oblasti neuzavřela, může tuto úmluvu považovat za právní základ pro předávání trestního řízení za jakýkoli trestný čin, na který se vztahuje tento článek.

Článek 40

Obecné zásady a postupy týkající se vzájemné právní pomoci

1. Smluvní strany si vzájemně poskytují co nejširší míru vzájemné právní pomoci při vyšetřování, stíhání a soudním řízení v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou a pro účely shromažďování důkazů v elektronické podobě o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, jakož i o závažných trestných činech.

2. Vzájemná právní pomoc se poskytuje v největším možném rozsahu podle příslušných zákonů, smluv, dohod a ujednání dožádané smluvní strany, a to při vyšetřování, stíhání a soudním řízením ve vztahu k trestným činům, za které mohou být u dožadující smluvní strany v souladu s článkem 18 této úmluvy odpovědné právnické osoby.

3. O vzájemnou právní pomoc, která má být poskytnuta v souladu s tímto článkem, lze požádat pro tyto účely:
- a) získání důkazů či prohlášení od určitých osob;
 - b) doručování soudních písemností;
 - c) provedení prohlídek a zajištění a zmrazení;
 - d) vyhledávání nebo obdobný přístup, zajištění nebo podobné zabezpečení a zpřístupnění elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií podle článku 44 této úmluvy;
 - e) shromažďování provozních údajů v reálném čase podle článku 45 této úmluvy;
 - f) odposlech obsahových dat podle článku 46 této úmluvy;
 - g) průzkum předmětů a lokalit;
 - h) poskytování informací, důkazů a odborných posudků;
 - i) poskytování originálů či ověřených kopií relevantních dokladů a záznamů včetně vládních, bankovních, finančních, firemních nebo obchodních záznamů;
 - j) identifikace či sledování výnosů z trestné činnosti, majetku, nástrojů nebo jiných věcí pro důkazní účely;
 - k) usnadnění dobrovolného předstoupení osob u dožadující smluvní strany;
 - l) vymáhání výnosů z trestné činnosti;
 - m) jakýkoli jiný typ pomoci, který není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy dožádané smluvní strany.

4. Aniž je dotčeno vnitrostátní právo, mohou příslušné orgány smluvní strany předat bez předchozí žádosti informace týkající se trestních věcí příslušnému orgánu jiné smluvní strany, pokud se domnívají, že by tyto informace mohly tomuto orgánu pomoci při zahájení nebo úspěšném ukončení vyšetřování a trestního řízení nebo by mohly vést k žádosti formulované touto druhou smluvní stranou.

5. Předáním informací podle odstavce 4 tohoto článku není dotčeno vyšetřování a trestní řízení ve státě příslušných orgánů, které informace poskytly. Příslušné orgány, které informace obdrží, vyhoví žádosti o zachování důvěrnosti těchto informací, a to i dočasně, nebo o omezení jejich použití. To však nebrání přijímající smluvní straně, aby ve svém řízení zveřejnila informace, které obviněnou osobu zproští viny. V takovém případě přijímající smluvní strana informuje předávající smluvní stranu před zpřístupněním a na požádání konzultuje, pokud je o to požádán, s předávající smluvní stranou. Pokud není možné ve výjimečném případě uvědomit předem, přijímající smluvní strana informuje bez prodlení předávající smluvní stranu.

6. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny závazky podle jakékoli jiné smlouvy, ať dvoustranné, či vícestranné, která zcela či částečně upravuje nebo bude upravovat vzájemnou právní pomoc.

7. Odstavce 8 až 31 tohoto článku se vztahují na žádosti učiněné podle tohoto článku, pokud nejsou dotčené smluvní strany vázány smlouvou o vzájemné právní pomoci. Pokud jsou tyto smluvní strany vázány takovou smlouvou, použijí se odpovídající ustanovení této smlouvy, pokud se smluvní strany nedohodnou, že místo nich použijí odstavce 8 až 31 tohoto článku. Smluvní strany se důrazně vybízejí, aby ustanovení těchto odstavců použily, pokud usnadňují spolupráci.

8. Smluvní strany mohou odmítnout poskytnout pomoc podle tohoto článku z důvodu neexistence oboustranné trestnosti. Považuje-li to za vhodné, může však dožádaná smluvní strana poskytnout pomoc v rozsahu, o němž rozhodne na základě vlastního uvážení, bez ohledu na to, zda jednání představuje porušení právních předpisů podle vnitrostátních právních předpisů dožádané smluvní strany. Pomoc může být odmítnuta, pokud se žádosti týkají záležitostí *de minimis* nebo záležitostí, pro které je požadovaná spolupráce nebo pomoc dostupná podle jiných ustanovení této úmluvy.

9. Osoba, která je zadržena nebo si odpykává trest na území jedné smluvní strany a jejíž přítomnost v jiné smluvní straně je požadována za účelem zjištění totožnosti, svědectví nebo jiné pomoci při získávání důkazů pro vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, může být předána, pokud jsou splněny následující podmínky:

a) osoba dává svobodně informovaný souhlas;

b) příslušné orgány obou smluvních stran se dohodnou za podmínek, které tyto smluvní strany považují za vhodné.

10. Pro účely odstavce 9 tohoto článku:

a) smluvní strana, do níž je osoba předána, je oprávněna a povinna držet předanou osobu ve vazbě, pokud o to smluvní strana, z níž byla osoba předána, nepožádá nebo nepovolí jinak;

b) smluvní strana, do níž je osoba předána, neprodleně splní svůj závazek vrátit osobu do vazby smluvní strany, z níž byla osoba předána, jak bylo předem dohodnuto nebo jak se příslušné orgány obou smluvních stran dohodly jinak;

c) smluvní strana, do níž je osoba předána, nepožaduje, aby smluvní strana, z níž byla osoba předána, zahájila řízení o vydání osoby za účelem jejího navrácení;

d) předané osobě se započte doba výkonu trestu ve státě, z něhož byla předána, za dobu strávenou ve vazbě ve smluvní straně, do níž byla předána.

11. Pokud s tím smluvní strana, z níž má být osoba předána v souladu s odstavci 9 a 10 tohoto článku, nesouhlasí, nesmí být tato osoba bez ohledu na svou státní příslušnost na území státu, do něhož je předána, trestně stíhána, zadržena, potrestána ani jinak omezena na svobodě v souvislosti s jednáním, opomenutím nebo odsouzením před odjezdem z území státu, z něhož byla předána.

12. a) Každá smluvní strana určí ústřední orgán nebo orgány, které ponese odpovědnost za příjem žádostí o vzájemnou právní pomoc a budou mít pravomoc tyto žádosti přijímat a buď je vyřídit, nebo je předat k vyřízení příslušným orgánům. Pokud se ve smluvní straně nachází zvláštní region či území se samostatným systémem vzájemné právní pomoci, může smluvní strana určit jiný ústřední orgán, který bude mít tutéž funkci pro tento region či území.

b) Ústřední orgány zaručí urychlené a řádné vyřízení či předání obdržených žádostí. Pokud ústřední orgán předá žádost k vyřízení příslušnému orgánu, bude jej podněcovat k urychlenému a řádnému vyřízení žádosti.

c) Generální tajemník Organizace spojených národů bude informován o ústředním orgánu určeném k tomuto účelu v okamžiku, kdy každá smluvní strana uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení této úmluvy nebo listinu o přistoupení k ní, a zřídí a bude aktualizovat rejstřík ústředních orgánů určených smluvními stranami. Každá smluvní strana zajistí, aby údaje, které do rejstříku poskytla, byly vždy správné.

d) Žádosti o vzájemnou právní pomoc a veškerá sdělení týkající se této pomoci se předávají mezi ústředními orgány, které smluvní strany určí. Tímto požadavkem není dotčeno právo smluvní strany požádat, aby jí byly takové žádosti a sdělení předávány prostřednictvím diplomatických kanálů a v naléhavých případech, pokud možno, prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie, jestliže se na tom smluvní strany dohodnou.

13. Žádosti se podávají písemně nebo, je-li to možné, jakoukoli formou, z níž je možné pořídit písemný záznam, v jazyce přijatelném pro dožádanou smluvní stranu za podmínek, které smluvní straně umožňují ověřit pravost žádosti. Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů se oznámí jazyk nebo jazyky přijatelné pro každou smluvní stranu v okamžiku, kdy uloží svou listinu ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení této úmluvy nebo listinu o přistoupení k ní. Pokud se smluvní strany dohodnou, lze žádosti v naléhavých případech podat ústně, musí však být neprodleně potvrzeny písemně.

14. Pokud to jejich příslušné právní předpisy nezakazují, ústřední orgány smluvních stran se vybízejí, aby předávaly a přijímaly žádosti o vzájemnou právní pomoc a související sdělení, jakož i důkazy v elektronické podobě za podmínek, které dožádané smluvní straně umožní zjistit pravost a zajistí bezpečnost komunikace.

15. Žádost o vzájemnou právní pomoc obsahuje:

a) totožnost orgánu, který žádost podává;

b) předmět a povahu vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení, jichž se žádost týká, a název a funkci orgánu, který vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení vede;

c) shrnutí relevantních skutečností, s výjimkou žádostí o doručení soudních písemností;

d) popis pomoci, o kterou se žádá, a podrobnosti o konkrétním postupu, jehož dodržení si dožadující smluvní strana přeje;

e) pokud je to možné a vhodné, totožnost, místo pobytu a státní příslušnost všech dotčených osob, jakož i zemi původu, popis a umístění všech dotčených položek nebo účtů;

f) případně období, pro které jsou důkazy, informace nebo jiná pomoc požadovány, a

g) účel, pro který se o důkazy, informace či jinou pomoc žádá.

16. Dožádaná smluvní strana může požádat o dodatečné informace, pokud se to ukáže jako nezbytné pro vyřízení žádosti v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy nebo pokud to může usnadnit vyřízení žádosti.

17. Žádost se vyřídí v souladu s vnitrostátními právními předpisy dožádané smluvní strany, a je-li to možné, s postupy upřesněnými v žádosti v míře, v níž to neodporuje vnitrostátním právním předpisům dožádané smluvní strany.

18. Pokud je to možné a v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva, pokud se jednotlivec nachází na území smluvní strany a má být vyslechnut jako svědek, oběť nebo znalec justičními orgány jiné smluvní strany, může prvně jmenovaná smluvní strana na žádost druhé smluvní strany povolit, aby se slyšení konalo prostřednictvím videokonference, pokud není možné nebo žádoucí, aby se dotyčná osoba dostavila osobně na území dožadující smluvní strany. Smluvní strany se mohou dohodnout, že jednání povede soudní orgán dožadující smluvní strany a že se jej zúčastní soudní orgán dožádané smluvní strany. Pokud dožádaná smluvní strana nemá přístup k technickým prostředkům nezbytným pro uspořádání videokonference, může je po vzájemné dohodě poskytnout dožadující smluvní strana.

19. Bez předchozího souhlasu dožádané smluvní strany dožadující smluvní strana nepředá ani nepoužije informace či důkazy poskytnuté dožádanou smluvní stranou pro jiná vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení než ta, která byla uvedena v žádosti. Tento odstavec nebrání dožadující smluvní straně, aby ve svém řízení zveřejnila informace nebo důkazy, které obviněnou osobu zprošťují viny. V takovém případě dožadující smluvní strana před zveřejněním uvědomí dožádanou smluvní stranu, a je-li o to požádán, konzultuje v této věci dožádanou smluvní stranu. Pokud není možné ve výjimečném případě dožadující smluvní stranu uvědomit předem, dožádaná smluvní strana ji o zveřejnění takových informací informuje bez zbytečného prodlení.

20. Dožadující smluvní strana může od dožádané smluvní strany požadovat, aby skutečnost, že byla žádost podána, a obsah žádosti vedla jako důvěrnou, s výjimkou toho, co je nezbytné k vyřízení žádosti. Pokud dožádaná smluvní strana nemůže požadavek na důvěrnost splnit, ihned o tom informuje dožadující smluvní stranu.

21. Vzájemnou právní pomoc lze odmítnout:

a) pokud žádost není podána v souladu s ustanoveními tohoto článku;

b) pokud se dožádaná smluvní strana domnívá, že vyřízením žádosti pravděpodobně bude dotčena její svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek či jiné podstatné zájmy;

c) pokud vnitrostátní právní předpisy orgánům dožádané smluvní strany zakazují provést požadované kroky v souvislosti s jakýmkoli obdobným porušením právních předpisů, bylo-li předmětem vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení v rámci jejich vlastní jurisdikce;

d) pokud by vyřízení žádosti bylo v rozporu s právním systémem dožádané smluvní strany týkajícím se vzájemné právní pomoci.

22. Tuto úmluvu nelze vykládat jako uložení závazku poskytnout vzájemnou právní pomoc, pokud má dožádaná smluvní strana závažné důvody domnívat se, že žádost byla vznesena za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženského vyznání, národnosti, etnického původu nebo politického názoru nebo že by vyhovění žádosti způsobilo z některého z těchto důvodů újmu v postavení dané osoby.

23. Smluvní strany nesmějí odmítnout žádost o vzájemnou právní pomoc pouze proto, že se má za to, že porušení právních předpisů souvisí také s daňovými záležitostmi.

24. Smluvní strany neodmítnou poskytnout vzájemnou právní pomoc podle tohoto článku z důvodu bankovního tajemství.

25. Každé odmítnutí vzájemné právní pomoci musí být odůvodněno.

26. Dožádaná smluvní strana vyřídí žádost o vzájemnou právní pomoc co nejdříve a v plném rozsahu zohlední veškeré lhůty navržené dožadující smluvní stranou které jsou odůvodněné, a to pokud možno v žádosti. Dožádaná smluvní strana odpoví na rozumné žádosti dožadující smluvní strany ohledně stavu a pokroku při vyřizování žádosti. Dožadující smluvní strana neprodleně informuje dožádanou smluvní stranu, pokud již není pomoc, o kterou se žádá, dále potřeba.

27. Vzájemnou právní pomoc může dožádaná smluvní strana odložit, pokud její poskytnutí zasahuje do probíhajícího vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení.

28. Před odmítnutím žádosti podle odstavce 21 tohoto článku nebo odložením jejího vyřízení podle odstavce 27 tohoto článku povede dožádaná smluvní strana konzultace s dožadující smluvní stranou, zda lze pomoc poskytnout za podmínek, které považuje za nezbytné. Pokud dožadující smluvní strana pomoc za těchto podmínek přijme, dané podmínky dodrží.

29. Aniž je dotčeno použití odstavce 11 tohoto článku, svědek, znalec nebo jiná osoba, která na žádost dožadující smluvní strany souhlasí s tím, že bude vypovídat v řízení nebo pomáhat při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení na území dožadující smluvní strany nesmí být na tomto území stíhána, zadržena, potrestána ani jinak omezena na svobodě v souvislosti s jednáním, opomenutím nebo odsouzením před odjezdem z území dožádané smluvní strany. Takové bezpečné chování skončí, když svědek, znalec nebo jiná osoba, která měla po dobu 15 po sobě jdoucích dnů nebo po dobu dohodnutou smluvními stranami ode dne, kdy byla oficiálně informována, že její přítomnost již není soudními orgány vyžadována, možnost odjet, přesto dobrovolně zůstala na území dožadující smluvní strany, nebo se po jeho opuštění dobrovolně vrátila.

30. Běžné náklady spojené s vyřízením žádosti nese dožádaná smluvní strana, pokud se dotčené smluvní strany nedohodnou jinak. Pokud jsou či budou ke splnění žádosti požadovány výdaje podstatné či mimořádné povahy, povedou smluvní strany konzultace, aby určily podmínky, za nichž bude žádost vyřízena, jakož i způsob hrazení nákladů.

31. Dožádaná smluvní strana:

a) poskytne dožadující smluvní straně kopie záznamů, dokumentů nebo informací, které mají její orgány k dispozici a které jsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů přístupné široké veřejnosti;

b) může dle vlastního uvážení poskytnout dožadující smluvní straně za podmínek, které považuje za vhodné, úplné či částečné kopie záznamů, dokumentů nebo informací, které mají její orgány k dispozici a které podle jejich vnitrostátních právních předpisů nejsou zpřístupněny široké veřejnosti.

32. Je-li to nutné, zváží smluvní strany možnost uzavření dvoustranných či vícestranných dohod nebo ujednání, které by se použily pro účely ustanovení tohoto článku a prováděly by tato ustanovení nebo posilovaly jejich účinnost.

Článek 41

Sít s nepřetržitým provozem

1. Každá smluvní strana určí kontaktní místo, které bude k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, aby zajistila poskytnutí okamžité pomoci pro účely konkrétního trestního vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení týkajícího se trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou nebo pro shromažďování, získávání a uchovávání důkazů v elektronické podobě pro účely odstavce 3 tohoto článku a v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, jakož i se závažnou trestnou činností.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů je informován o těchto kontaktních místech a vede aktualizovaný seznam kontaktních míst určených pro účely tohoto článku a každoročně rozesílá smluvním stranám aktualizovaný seznam kontaktních míst.
3. Tato pomoc zahrnuje usnadnění nebo, pokud to vnitrostátní právní předpisy a praxe dožádané smluvní strany umožňují, přímé provedení těchto opatření:
 - a) poskytování technického poradenství;
 - b) uchovávání uložených elektronických dat podle článků 42 a 43 této úmluvy, včetně případných informací o umístění poskytovatele služeb, pokud jsou dožádané smluvní straně známy, s cílem pomoci dožadující smluvní straně při podání žádosti;
 - c) shromažďování důkazů a poskytování právních informací;
 - d) vyhledávání podezřelých osob nebo
 - e) poskytnutí elektronických dat k odvrácení mimořádné události.
4. Kontaktní místo smluvní strany musí být schopné urychleně komunikovat s kontaktním místem jiné smluvní strany. Pokud kontaktní místo určené smluvní stranou není součástí orgánu nebo orgánů této smluvní strany odpovědných za vzájemnou právní pomoc nebo vydávání, zajistí kontaktní místo, aby bylo schopno s tímto orgánem nebo těmito orgány urychleně koordinovat svou činnost.
5. Každá smluvní strana zajistí, aby byl k dispozici vyškolený a vybavený personál, který zajistí provoz sítě s nepřetržitým provozem.
6. Smluvní strany mohou rovněž v příslušných případech a v mezích svých vnitrostátních právních předpisů využívat a posílovat stávající autorizované sítě kontaktních míst, včetně sítí s nepřetržitým provozem pro počítačovou kriminalitu Mezinárodní organizace kriminální policie pro rychlou spolupráci mezi policejními orgány a další metody spolupráce při výměně informací.

Článek 42

Mezinárodní spolupráce za účelem urychleného uchovávání uložených elektronických dat

1. Smluvní strana může požádat jinou smluvní stranu, aby v souladu s článkem 25 této úmluvy nařídila nebo jinak zajistila urychlené uchování elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, který se nachází na území této jiné smluvní strany, a v souvislosti s nimiž má dožadující smluvní strana v úmyslu podat žádost o vzájemnou právní pomoc při prohledávání nebo podobném přístupu, zajištění nebo podobném zabezpečení nebo zpřístupnění elektronických dat.
2. Dožadující smluvní strana může využít sítí s nepřetržitým provozem podle článku 41 této úmluvy k vyhledání informací o umístění elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií a případně informací o umístění poskytovatele služeb.
3. V žádosti o uchování podané podle odstavce 1 tohoto článku se uvede:
 - a) orgán usilující o uchování;
 - b) trestný čin, který je předmětem vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení, a stručné shrnutí souvisejících skutečností;
 - c) uložená elektronická data, která mají být uchována, a jejich vztah k trestnému činu;

- d) veškeré dostupné informace identifikující správce uložených elektronických dat nebo umístění systému informačních a komunikačních technologií;
- e) nutnost uchování;
- f) že dožadující smluvní strana má v úmyslu podat žádost o vzájemnou právní pomoc při vyhledávání nebo podobném přístupu, zajištění nebo podobném zabezpečení nebo zpřístupnění uložených elektronických dat;
- g) případně nutnost zachovat důvěrnost žádosti o uchování a neinformovat uživatele.

4. Po obdržení žádosti od jiné smluvní strany přijme dožádaná smluvní strana veškerá vhodná opatření k urychlenému uchování uvedených elektronických dat v souladu se svým vnitrostátním právem. Pro účely odpovědi na žádost se nevyžaduje oboustranná trestnost jako podmínka pro poskytnutí takového zajištění.

5. Smluvní strana, která vyžaduje oboustrannou trestnost jako podmínku pro odpověď na žádost o vzájemnou právní pomoc při vyhledávání nebo podobném přístupu, zajištění nebo podobném zabezpečení nebo zpřístupnění uložených elektronických dat, si může v souvislosti s jinými trestnými činy, než jsou trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou, vyhradit právo odmítnout žádost o uchování podle tohoto článku v případech, kdy má důvody se domnívat, že v době zpřístupnění nemůže být podmínka oboustranné trestnosti splněna.

6. Kromě toho lze žádost o uchování zamítnout pouze na základě důvodů uvedených v čl. 40 odst. 21 písm. b) a c) a čl. 40 odst. 22 této úmluvy.

7. Pokud se dožádaná smluvní strana domnívá, že uchovávání údajů nezajistí jejich budoucí dostupnost nebo ohrozí důvěrnost vyšetřování dožadující smluvní strany, či jinak poškodí její vyšetřování, neprodleně o tom informuje dožadující smluvní stranu, která poté rozhodne, zda má být žádost přesto vyřízena.

8. Jakékoli uchování provedené v reakci na žádost podanou podle odstavce 1 tohoto článku musí trvat nejméně 60 dnů, aby mohla dožadující smluvní strana podat žádost o vyhledávání nebo podobný přístup, zajištění nebo podobné zabezpečení nebo zpřístupnění údajů. Po obdržení takové žádosti se data nadále uchovávají až do rozhodnutí o této žádosti.

9. Před uplynutím lhůty pro uchování uvedené v odstavci 8 tohoto článku může dožadující smluvní strana požádat o prodloužení lhůty pro uchování.

Článek 43

Mezinárodní spolupráce za účelem urychleného zpřístupnění uchovávaných provozních údajů

1. Pokud dožádaná smluvní strana při vyřizování žádosti o uchování provozních údajů o určitém sdělení podané podle článku 42 této úmluvy zjistí, že se na přenosu sdělení podílel poskytovatel služeb v jiné smluvní straně, sdělí dožádaná smluvní strana urychleně dožadující smluvní straně dostatečné množství provozních údajů, aby bylo možné identifikovat tohoto poskytovatele služeb a cestu, kterou bylo sdělení přenášeno.

2. Zpřístupnění provozních údajů podle odstavce 1 tohoto článku lze odmítnout pouze na základě důvodů uvedených v čl. 40 odst. 21 písm. b) a c) a v čl. 40 odst. 22 této úmluvy.

Článek 44

Vzájemná právní pomoc při přístupu k uloženým elektronickým datům

1. Smluvní strana může požádat jinou smluvní stranu o prohledání, zajištění nebo podobné zabezpečení a zpřístupnění elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií nacházejícího se na území dožádané smluvní strany, včetně elektronických dat, která byla uchována podle článku 42 této úmluvy, nebo o obdobný přístup k nim.
2. Dožádaná smluvní strana odpoví na žádost uplatněním příslušných mezinárodních nástrojů a zákonů uvedených v článku 35 této úmluvy a v souladu s dalšími příslušnými ustanoveními této kapitoly.
3. Žádost se vyřizuje urychleně, pokud:
 - a) existují důvody se domnívat, že příslušná data jsou obzvláště náchylná ke ztrátě nebo změně, nebo
 - b) nástroje a právní předpisy uvedené v odstavci 2 tohoto článku jinak stanoví urychlenou spolupráci.

Článek 45

Vzájemná právní pomoc při shromažďování provozních údajů v reálném čase

1. Smluvní strany se snaží poskytovat si vzájemnou právní pomoc při shromažďování provozních údajů souvisejících s určitými komunikacemi na jejich území přenášenými prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií v reálném čase. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku se tato pomoc řídí podmínkami a postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy.
2. Každá smluvní strana se vynasnaží poskytnout takovou pomoc alespoň v případě trestných činů, u nichž by bylo v obdobném vnitrostátním případě k dispozici shromažďování provozních údajů v reálném čase.
3. V žádosti podané v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se uvede:
 - a) název dožadujícího orgánu;
 - b) shrnutí hlavních skutečností a povahy vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení, kterého se žádost týká;
 - c) elektronická data, ve vztahu k nimž je požadováno shromažďování provozních údajů, a jejich souvislost s trestným činem;
 - d) veškerá dostupná data, která identifikují vlastníka nebo uživatele údajů nebo umístění systému informačních a komunikačních technologií;
 - e) odůvodnění potřeby shromažďovat provozní údaje;
 - f) období, po které mají být provozní údaje shromažďovány, a odpovídající odůvodnění jeho trvání.

Článek 46

Vzájemná právní pomoc při odposlechu obsahových dat

Smluvní strany se snaží poskytovat si vzájemnou právní pomoc při shromažďování nebo zaznamenávání obsahových dat určitých sdělení přenášených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií v reálném čase, a to v rozsahu, který jim umožňují smlouvy, které se na ně vztahují, nebo jejich vnitrostátní právní předpisy.

Článek 47

Spolupráce v oblasti prosazování práva

1. Smluvní strany úzce navzájem spolupracují v souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy, aby zvýšily účinnost vnitrostátních opatření k prosazování práva v boji proti trestným činům stanoveným v souladu s touto úmluvou. Smluvní strany přijmou zejména účinná opatření:

- a) k posílení a v případě potřeby vytvoření komunikačních kanálů mezi svými příslušnými orgány, agenturami a službami, s přihlédnutím k existujícím kanálům, včetně kanálů Mezinárodní organizace kriminální policie, s cílem usnadnit bezpečnou a rychlou výměnu informací ohledně všech aspektů trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, včetně souvislosti s jinou trestnou činností, pokud to dotčené smluvní strany považují za vhodné;
- b) ke spolupráci s ostatními smluvními stranami při vyšetřování trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, které se týkají:
 - i) totožnosti, pobytu a činnosti osob podezřelých z účasti na trestných činech nebo místa, kde se zdržují jiné dotčené osoby;
 - ii) pohybu výnosů z trestné činnosti nebo majetku, který je spácháním takových trestných činů získán;
 - iii) pohybu majetku, zařízení či jiných nástrojů trestné činnosti, které jsou při páchaní takových trestných činů použity nebo je jejich použití plánováno;
- c) ve vhodných případech k poskytnutí nezbytných položek nebo dat pro účely analýzy nebo vyšetřování;
- d) v případě potřeby k výměně informací o konkrétních prostředcích a metodách používaných k páchaní trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, včetně používání falešné totožnosti, padělaných, pozměněných nebo falešných dokladů a jiných prostředků k utajení činnosti, jakož i kyberkriminálních taktik, technik a postupů, s ostatními smluvními stranami;
- e) k usnadnění účinné koordinace jejich příslušných orgánů, agentur a útvarů a k podpoře výměny pracovníků a jiných odborníků včetně vysílání styčných důstojníků v souladu s dvoustrannými dohodami či ujednáními dotčených smluvních stran;
- f) k výměně informací a koordinaci správních a jiných opatření, která jsou považována za vhodná pro účely včasné identifikace trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

2. Pro větší efektivitu této úmluvy smluvní strany zváží, zda uzavřou dvoustranné či vícestranné dohody nebo ujednání o přímé spolupráci svých agentur pro prosazování práva, a v případě, že již tyto dohody či ujednání existují, zda je pozmění. Pokud dotčené smluvní strany takovéto dohody či ujednání neuzavřely, mohou tuto úmluvu považovat za základ pro vzájemnou spolupráci při prosazování práva v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou. Kdykoli je to vhodné, využívají smluvní strany v plném rozsahu dohody či ujednání včetně mezinárodních nebo regionálních organizací, aby posílily spolupráci svých agentur pro prosazování práva.

Článek 48

Společná vyšetřování

Smluvní strany zváží uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání, na jejichž základě mohou dotčené příslušné orgány v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, které jsou předmětem vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení v jednom nebo více státech, zřídit společné vyšetřovací orgány. Pokud takové dohody nebo ujednání neexistují, mohou být společná šetření prováděna na základě dohody v jednotlivých případech. Zúčastněné smluvní strany zajistí, aby byla plně respektována svrchovanost smluvní strany, na jejímž území mají taková vyšetřování probíhat.

Článek 49

Mechanismy navrácení majetku prostřednictvím mezinárodní spolupráce při konfiskaci

1. Každá smluvní strana za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci podle článku 50 této úmluvy, pokud jde o majetek získaný spácháním trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou nebo se na něm podílející, v souladu se svým vnitrostátním právem:

- a) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby příslušné orgány mohly vykonat příkaz ke konfiskaci vydaný soudem jiné smluvní strany;
- b) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány, pokud mají pravomoc, mohly nařídit konfiskaci takového majetku zahraničního původu na základě rozsudku pro trestný čin praní špinavých peněz nebo jiný trestný čin, který spadá do její pravomoci, nebo na základě jiných postupů povolených vnitrostátními právními předpisy, a
- c) zváží přijetí nezbytných opatření umožňujících konfiskaci takového majetku bez odsouzení v případech, kdy pachatele nelze stíhat z důvodu smrti, útěku nebo nepřítomnosti, nebo v jiných vhodných případech.

2. Každá smluvní strana za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci na žádost podanou podle čl. 50 odst. 2 této úmluvy v souladu se svým vnitrostátním právem:

- a) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby umožnil svým příslušným orgánům zmrazit nebo zajistit majetek na základě příkazu k zmrazení nebo zajištění vydaného soudem nebo příslušným orgánem dožadující smluvní strany, který poskytuje dožadované smluvní straně přiměřený důvod domnívat se, že existují dostatečné důvody pro přijetí takových opatření a že majetek by nakonec podléhal příkazu ke konfiskaci pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku;
- b) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby její příslušné orgány mohly zmrazit nebo zajistit majetek na základě žádosti, která poskytuje dožadované smluvní straně rozumný důvod domnívat se, že existují dostatečné důvody pro přijetí takových opatření a že by majetek případně podléhal příkazu ke konfiskaci pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku, a
- c) zváží přijetí dalších opatření, která by příslušným orgánům umožnila zajistit majetek pro účely konfiskace, například na základě zatčení v zahraničí nebo obvinění z trestného činu souvisejícího s nabytím takového majetku.

Článek 50

Mezinárodní spolupráce pro účely konfiskace

1. Smluvní strana, která obdržela od jiné smluvní strany, jež má soudní příslušnost pro trestný čine stanovený v souladu s touto úmluvou, žádost o konfiskaci výnosů z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů uvedených v čl. 31 odst. 1 této úmluvy, které se nacházejí na jejím území, v co největším možném rozsahu v rámci svého vnitrostátního právního systému:

- a) předloží žádost svým příslušným orgánům za účelem získání příkazu ke konfiskaci a, je-li takový příkaz vydán, vykoná ji, nebo
- b) předloží svým příslušným orgánům za účelem provedení příkazu v požadovaném rozsahu příkaz ke konfiskaci vydaný soudem na území dožadující smluvní strany v souladu s čl. 31 odst. 1 této úmluvy, pokud se týká výnosů z trestné činnosti, majetku, zařízení nebo jiných nástrojů nacházejících se na území dožádané smluvní strany.

2. Na základě žádosti jiné smluvní strany, která má soudní příslušnost pro trestný čine stanovený v souladu s touto úmluvou, přijme dožádaná smluvní strana opatření ke zjištění, vysledování a zmrazení nebo zajištění výnosů z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů uvedených v čl. 31 odst. 1 této úmluvy za účelem případné konfiskace, kterou nařídí buď dožadující smluvní strana nebo na základě žádosti podle odstavce 1 tohoto článku dožádaná smluvní strana.

3. Na tento článek se přiměřeně použijí ustanovení článku 40 této úmluvy. Kromě informací uvedených v čl. 40 odst. 15 této úmluvy musí žádosti podané podle tohoto článku obsahovat:

- a) v případě žádosti týkající se odst. 1 písm. a) tohoto článku popis majetku, který má být konfiskován, včetně, pokud je to možné, místa, kde se majetek nachází, a případně odhadované hodnoty majetku a prohlášení o skutečnostech, na které se dožadující smluvní strana odvolává, dostatečné k tomu, aby dožádaná smluvní strana mohla požádat o vydání příkazu podle svého vnitrostátního práva;
- b) v případě žádosti týkající se odst. 1 písm. b) tohoto článku právně přípustnou kopii příkazu ke konfiskaci, na němž je žádost založena, vydaného dožadující smluvní stranou, prohlášení o skutečnostech a informace o rozsahu, v jakém je výkon příkazu požadován, prohlášení uvádějící opatření přijatá dožadující smluvní stranou k zajištění přiměřeného oznámení třetím stranám v dobré víře a k zajištění řádného soudního řízení a prohlášení, že příkaz ke konfiskaci je konečný;
- c) v případě žádosti týkající se odstavce 2 tohoto článku prohlášení o skutečnostech, o které se dožadující smluvní strana opírá, a popis požadovaných úkonů, a pokud je k dispozici, právně přípustnou kopii příkazu, na němž je žádost založena.

4. Rozhodnutí nebo opatření podle odstavců 1 a 2 tohoto článku přijímá dožádaná smluvní strana v souladu s ustanoveními svého vnitrostátního práva a svých procesních předpisů nebo dvoustranných či mnohostranných smluv, dohod nebo ujednání, jimiž může být ve vztahu k dožadující smluvní straně vázána, a s výhradou těchto ustanovení.

5. Každá smluvní strana poskytne generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů kopie svých zákonů a předpisů, které uvádějí v platnost tento článek, a všech pozdějších změn těchto zákonů a předpisů nebo jejich popis.

6. Pokud se smluvní strana rozhodne podmínit přijetí opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku existencí příslušné smluvy, považuje tuto úmluvu za nezbytný a dostatečný smluvní základ.

7. Spolupráce podle tohoto článku může být rovněž odmítnuta nebo mohou být zrušena předběžná opatření, pokud dožádaná smluvní strana neobdrží dostatečné a včasné důkazy nebo pokud má majetek hodnotu *de minimis*.
8. Před zrušením jakéhokoli předběžného opatření přijatého podle tohoto článku poskytne dožádaná smluvní strana dožadující smluvní straně nakolik je to možné, příležitost předložit své důvody pro pokračování opatření.
9. Ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by jimi byla dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře.
10. Smluvní strany zváží uzavření dvoustranných nebo mnohostranných smluv, dohod nebo ujednání s cílem zvýšit účinnost mezinárodní spolupráce podle tohoto článku.

Článek 51

Zvláštní spolupráce

Aniž je dotčeno její vnitrostátní právo, každá smluvní strana se vynasnaží přijmout opatření, která jí umožní předávat informace o příjmech z trestné činnosti stanovených v souladu s touto úmluvou jiné smluvní straně bez předchozí žádosti, aniž by tím bylo dotčeno její vlastní trestní vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení, pokud se domnívá, že by poskytnutí takových informací mohlo pomoci přijímající smluvní straně při zahájení nebo provádění trestního vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení nebo by mohlo vést k žádosti této smluvní strany podle článku 50 této úmluvy.

Článek 52

Vrácení a likvidace zabavených výnosů z trestné činnosti nebo majetku

1. S výnosy z trestné činnosti nebo majetkem zabaveným smluvní stranou podle článku 31 nebo 50 této úmluvy nakládá tato smluvní strana v souladu se svým vnitrostátním právem a správními postupy.
2. Při jednání na žádost jiné smluvní strany podle článku 50 této úmluvy smluvní strany v rozsahu, v jakém to dovolují jejich vnitrostátní právní předpisy, a jsou-li o to požádány, přednostně zváží navrácení zkonfiskovaných výnosů z trestné činnosti nebo majetku dožadující smluvní straně, aby mohla poskytnout odškodnění obětem trestného činu nebo vrátit tyto výnosy z trestné činnosti nebo tento majetek jeho předchozím oprávněným majitelům.
3. Při jednání na žádost jiné smluvní strany v souladu s články 31 a 50 této úmluvy může smluvní strana po náležitém zvážení odškodnění obětí věnovat zvláštní pozornost uzavření dohod nebo ujednání o:
 - a) odvádění hodnoty těchto výnosů z trestné činnosti nebo majetku nebo finančních prostředků získaných z prodeje těchto výnosů z trestné činnosti nebo majetku nebo jejich části na účet určený v souladu s čl. 56 odst. 2 písm. c) této úmluvy a mezivládním orgánům specializovaným na boj proti kyberkriminalitě;
 - b) sdílení, pravidelně nebo v jednotlivých případech, s ostatními smluvními stranami, takových výnosů z trestné činnosti nebo majetku nebo finančních prostředků získaných prodejem takových výnosů z trestné činnosti nebo majetku v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo správními postupy.
4. V případě potřeby, pokud smluvní strany nerozhodnou jinak, může dožádaná smluvní strana odečíst přiměřené náklady vzniklé při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízením vedoucím k navrácení nebo vypořádání zabaveného majetku podle tohoto článku.

KAPITOLA VI
PREVENTIVNÍ OPATŘENÍ

Článek 53

Preventivní opatření

1. Každá smluvní strana bude v souladu se základními zásadami svého právního systému usilovat o vypracování a provádění nebo udržování účinných a koordinovaných politik a osvědčených postupů s cílem omezit stávající nebo budoucí příležitosti ke kyberkriminalitě prostřednictvím vhodných legislativních, správních nebo jiných opatření.
2. Každá smluvní strana přijme v rámci svých možností a v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva vhodná opatření na podporu aktivní účasti příslušných osob a subjektů mimo veřejný sektor, jako jsou nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, jakož i široká veřejnost, na příslušných aspektech prevence trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.
3. Preventivní opatření mohou zahrnovat:
 - a) posílení spolupráce mezi donucovacími orgány nebo státními zástupci a příslušnými osobami a subjekty mimo veřejný sektor, jako jsou nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, za účelem řešení příslušných aspektů prevence a potírání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou;
 - b) podporu informovanosti veřejnosti o existenci, příčinách a závažnosti hrozby, kterou představují trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou, prostřednictvím veřejných informačních aktivit, vzdělávání veřejnosti, programů mediální a informační gramotnosti a učebních osnov, které podporují účast veřejnosti na prevenci a potírání těchto trestných činů;
 - c) budování a úsilí o zvýšení kapacity vnitrostátních systémů trestního soudnictví, včetně odborné přípravy a rozvoje odborných znalostí pracovníků trestního soudnictví, v rámci vnitrostátních strategií prevence trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou;
 - d) povzbuzování poskytovatelů služeb, aby přijali účinná opatření k posílení bezpečnosti produktů, služeb a zákazníků poskytovatelů služeb, pokud je to možné s ohledem na vnitrostátní podmínky a v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy;
 - e) uznání přínosu legitimních činností bezpečnostních výzkumných pracovníků, pokud jsou určeny výhradně k posílení a zlepšení bezpečnosti produktů, služeb a zákazníků poskytovatelů služeb nacházejících se na území smluvní strany, a to v rozsahu povoleném a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy;
 - f) rozvíjení, usnadňování a podporu programů a činností s cílem odradit osoby ohrožené zapojením do kyberkriminality od toho, aby se staly pachateli, a rozvíjet jejich dovednosti zákonným způsobem;
 - g) úsilí o podporu opětovného začlenění osob odsouzených za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou do společnosti;
 - h) vypracování strategií a politik v souladu s vnitrostátními právními předpisy pro prevenci a vymýcení násilí na základě pohlaví, ke kterému dochází prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, jakož i zohlednění zvláštních okolností a potřeb osob ve zranitelných situacích při vytváření preventivních opatření;

- i) vyvíjení specifického a přizpůsobeného úsilí o zajištění bezpečnosti dětí na internetu, mimo jiné prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy a zvyšování povědomí veřejnosti o pohlavním zneužívání dětí a pohlavním vykořisťování dětí na internetu, jakož i prostřednictvím revize vnitrostátních právních rámců a posilování mezinárodní spolupráce zaměřené na jejich prevenci, a rovněž vyvíjení úsilí o zajištění rychlého odstranění materiálů týkajících se pohlavního zneužívání dětí a pohlavního vykořisťování dětí;
 - j) zvyšování transparentnosti a podporu účasti veřejnosti na rozhodovacích procesech a zajištění toho, aby veřejnost měla odpovídající přístup k informacím;
 - k) respektování, podporu a ochranu svobody vyhledávat, přijímat a šířit veřejné informace týkající se kyberkriminality;
 - l) rozvíjení nebo posilování podpůrných programů pro oběti trestných činů zavedených v souladu s touto úmluvou;
 - m) předcházení a odhalování převodů výnosů z trestné činnosti a majetku souvisejícího s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou.
4. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření, aby zajistila, že příslušný orgán nebo orgány odpovědné za prevenci a boj proti kyberkriminalitě budou známé a přístupné veřejnosti, případně pro oznamování, a to i anonymně, jakýchkoli incidentů, které mohou být považovány za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou.
5. Smluvní strany usilují o pravidelné hodnocení stávajících příslušných vnitrostátních právních rámců a správní praxe s cílem zjistit nedostatky a slabá místa a zajistit jejich relevanci vzhledem k měnícím se hrozbám, které představují trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou.
6. Smluvní strany mohou při podpoře a rozvoji opatření uvedených v tomto článku spolupracovat mezi sebou a s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi. To zahrnuje i účast na mezinárodních projektech zaměřených na prevenci kyberkriminality.
7. Každá smluvní strana sdělí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů název a adresu orgánu nebo orgánů, které mohou být ostatním státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, nápomocny při vypracovávání a provádění zvláštních opatření k předcházení kyberkriminalitě.

KAPITOLA VII

TECHNICKÁ POMOC A VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 54

Technická pomoc a budování kapacit

1. Smluvní strany si podle svých možností vzájemně poskytují co nejširší technickou pomoc a budování kapacit, včetně odborné přípravy a jiných forem pomoci, vzájemné výměny příslušných zkušeností a odborných znalostí a předávání technologií za vzájemně dohodnutých podmínek, přičemž berou v úvahu zejména zájmy a potřeby rozvojových smluvních stran s cílem usnadnit předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva.
2. Smluvní strany v nezbytném rozsahu zahájí, vypracují, zavedou nebo zdokonalí zvláštní programy odborné přípravy pro své pracovníky odpovědné za prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva.

3. Činnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se mohou v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy týkat:

- a) metod a technik používaných při prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva;
- b) budování kapacit pro rozvoj a plánování strategických politik a právních předpisů pro prevenci a boj proti kyberkriminalitě;
- c) budování kapacit pro shromažďování, uchovávání a sdílení důkazů, zejména v elektronické podobě, včetně uchování řetězce péče a forenzní analýzy;
- d) moderního vybavení pro prosazování práva a jeho používání;
- e) školení příslušných orgánů v oblasti přípravy žádostí o vzájemnou právní pomoc a dalších způsobů spolupráce, které splňují požadavky této úmluvy, zejména pokud jde o shromažďování, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě;
- f) předcházení, odhalování a sledování pohybu výnosů ze spáchání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů a metod používaných k převodu, zatajení nebo maskování těchto výnosů, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů;
- g) vhodných a účinných právních a správních mechanismů a metod pro usnadnění zajištění, konfiskaci a navrácení výnosů z trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva;
- h) metod používaných při ochraně obětí a svědků, kteří spolupracují s justičními orgány;
- i) školení v oblasti příslušného hmotného a procesního práva a vyšetřovacích pravomocí orgánů pro prosazování práva, jakož i v oblasti vnitrostátních a mezinárodních předpisů a jazyků.

4. Smluvní strany se v souladu se svým vnitrostátním právem snaží využívat odborných znalostí a úzce spolupracovat s ostatními smluvními stranami a příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi, nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, akademickými institucemi a subjekty soukromého sektoru s cílem posílit účinné provádění této úmluvy.

5. Smluvní strany si vzájemně pomáhají při plánování a provádění výzkumných a vzdělávacích programů určených ke sdílení odborných znalostí v oblastech uvedených v odstavci 3 tohoto článku a za tímto účelem rovněž ve vhodných případech využívají regionálních a mezinárodních konferencí a seminářů k podpoře spolupráce a k podněcování diskuse o problémech společného zájmu.

6. Smluvní strany zaváží, že si budou na požádání vzájemně pomáhat při provádění hodnocení, studií a výzkumů týkajících se druhů, příčin a následků trestných činů, na něž se vztahuje tato úmluva, spáchaných na jejich území, s cílem vypracovat za účasti příslušných orgánů a příslušných nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru strategie a akční plány pro předcházení kyberkriminalitě a boj proti ní.

7. Smluvní strany podporují odbornou přípravu a technickou pomoc, která usnadňuje včasné vydávání a vzájemnou právní pomoc. Takové školení a technická pomoc mohou zahrnovat jazykovou přípravu, pomoc při vypracovávání a vyřizování vzájemných žádostí o právní pomoc a vysílání a výměny pracovníků ústředních orgánů nebo agentur s příslušnými pravomocemi.

8. Smluvní strany v nezbytném rozsahu posílí úsilí o maximalizaci účinnosti technické pomoci a budování kapacit v mezinárodních a regionálních organizacích a v rámci příslušných dvoustranných a mnohostranných dohod nebo ujednání.

9. Smluvní strany zváží vytvoření dobrovolných mechanismů s cílem finančně přispívat rozvojovým zemím na provádění této úmluvy prostřednictvím programů technické pomoci a projektů budování kapacit.

10. Každá smluvní strana se bude snažit poskytovat dobrovolné příspěvky Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu za účelem podpory programů a projektů zaměřených na provádění této úmluvy prostřednictvím technické pomoci a budování kapacit.

Článek 55

Výměna informací

1. Každá smluvní strana zváží možnost analyzovat, podle potřeby po konzultaci s příslušnými odborníky, včetně nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru, trendy na svém území, pokud jde o trestné činy, na něž se vztahuje tato úmluva, jakož i okolnosti, za nichž jsou tyto trestné činy páčány.

2. Smluvní strany zváží vypracování a vzájemné sdílení mezi sebou a prostřednictvím mezinárodních a regionálních organizací statistik, analytických odborných znalostí a informací týkajících se kyberkriminality s cílem vypracovat pokud možno společné definice, normy a metodiky, jakož i osvědčené postupy pro předcházení této trestné činnosti a boj proti ní.

3. Každá smluvní strana zváží sledování svých politik a praktických opatření pro prevenci a potírání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva, a vyhodnocení jejich účinnosti a efektivity.

4. Smluvní strany zváží výměnu informací o vývoji práva, politik a technologií v oblasti kyberkriminality a shromažďování důkazů v elektronické podobě.

Článek 56

Provádění úmluvy prostřednictvím hospodářského rozvoje a technické pomoci

1. Smluvní strany přijmou v rámci mezinárodní spolupráce opatření, která přispějí k optimálnímu provádění této úmluvy, přičemž zohlední negativní dopady trestných činů, na něž se vztahuje tato úmluva, na společnost obecně, a zejména na udržitelný rozvoj.

2. Smluvní strany se důrazně vyzývají, aby v co největší míře a ve vzájemné koordinaci, jakož i ve spolupráci s mezinárodními a regionálními organizacemi, vyvinuly konkrétní úsilí o:

a) posílení spolupráce na různých úrovních s ostatními smluvními stranami zejména s rozvojovými zeměmi, s cílem posílit jejich schopnost předcházet trestným činům, na něž se vztahuje tato úmluva, a bojovat proti nim;

b) zvýšení finanční a materiální pomoci na podporu úsilí ostatních smluvních stran zejména rozvojových zemí, při účinné prevenci a potírání trestných činů, na něž se vztahuje tato úmluva, a pomoci jim při provádění této úmluvy;

c) poskytování technické pomoci ostatním smluvním stranám zejména rozvojovým zemím, na podporu uspokojování jejich potřeb v souvislosti s prováděním této úmluvy. Za tímto účelem se smluvní strany snaží přispívat přiměřeně a pravidelně dobrovolnými příspěvky na účet speciálně určený k tomuto účelu v rámci mechanismu financování OSN;

- d) podporovat podle potřeby nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, jakož i finanční instituce, aby přispívaly k úsilí smluvních stran a to i v souladu s tímto článkem, zejména poskytováním většího počtu školicích programů a moderního vybavení rozvojovým zemím s cílem pomoci jim při dosahování cílů této úmluvy;
- e) vyměňovat si osvědčené postupy a informace o prováděných činnostech s cílem zvýšit transparentnost, zamezit zdvojování úsilí a co nejlépe využít získané zkušenosti.
3. Smluvní strany rovněž zváží využití stávajících subregionálních, regionálních a mezinárodních programů, včetně konferencí a seminářů, k podpoře spolupráce a technické pomoci a k podnícení diskuse o problémech společného zájmu, včetně zvláštních problémů a potřeb rozvojových zemí.
4. Smluvní strany zajistí, aby byly zdroje a úsilí v co největší míře rozděleny a zaměřeny na podporu harmonizace norem, dovedností a kapacit, odborných znalostí a technických schopností s cílem zavést společné minimální standardy mezi smluvními stranami pro vymýcení bezpečných útočišť pro trestné činy, na něž se vztahuje tato úmluva, a posílit boj proti kyberkriminalitě.
5. Opatřeními přijatými podle tohoto článku nejsou pokud možno dotčeny stávající závazky v oblasti zahraniční pomoci ani jiné dohody o finanční spolupráci na dvoustranné, regionální nebo mezinárodní úrovni.
6. Smluvní strany mohou uzavírat dvoustranné, regionální nebo mnohostranné dohody nebo ujednání o materiální a logistické pomoci s ohledem na finanční ujednání nezbytná pro účinnost prostředků mezinárodní spolupráce stanovených touto úmluvou a pro předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva.

KAPITOLA VIII

MECHANISMUS PROVÁDĚNÍ

Článek 57

Konference smluvních stran

1. Zřizuje se konference smluvních stran s cílem zlepšit kapacitu a spolupráci mezi smluvními stranami při dosahování cílů stanovených v této úmluvě a podporovat a přezkoumávat její provádění.
2. Generální tajemník Organizace spojených národů svolá konferenci smluvních stran nejpozději do jednoho roku od vstupu této úmluvy v platnost. Následně se konají pravidelná zasedání konference v souladu s jednacím řádem, který konference přijala.
3. Konference smluvních stran přijme jednacím řád a pravidla upravující činnosti uvedené v tomto článku, včetně pravidel týkajících se přijímání a účasti pozorovatelů a úhrady výdajů vzniklých při provádění těchto činností. Tato pravidla a související činnosti zohledňují zásady, jako je účinnost, inkluзивita, transparentnost, efektivita a národní odpovědnost.
4. Konference smluvních stran při stanovení svých pravidelných zasedání přihlíží k době a místu konání zasedání jiných příslušných mezinárodních a regionálních organizací a mechanismů v podobných záležitostech, včetně jejich pomocných smluvních orgánů, v souladu se zásadami uvedenými v odstavci 3 tohoto článku.

5. Konference smluvních stran se dohodne na činnostech, postupech a metodách práce k dosažení cílů stanovených v odstavci 1 tohoto článku, včetně:

- a) usnadnění účinného využívání a provádění této úmluvy, identifikace případných problémů s tím spojených, jakož i činností prováděných smluvními stranami v rámci této úmluvy, včetně podpory mobilizace dobrovolných příspěvků;
- b) usnadnění výměny informací o právním, politickém a technologickém vývoji týkajícím se trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou a shromažďování důkazů v elektronické podobě mezi smluvními stranami a příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi, jakož i nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, akademickými institucemi a subjekty soukromého sektoru v souladu s vnitrostátním právem, jakož i o vzorech a trendech v oblasti kyberkriminality a o úspěšných postupech prevence a boje proti těmto trestným činům;
- c) spolupráce s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi, jakož i nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, akademickými institucemi a subjekty soukromého sektoru;
- d) vhodného využívání relevantních informací získaných jinými mezinárodními a regionálními organizacemi a mechanismy pro prevenci a boj proti trestným činům stanoveným v souladu s touto úmluvou, aby se zabránilo zbytečnému zdvojení práce;
- e) pravidelného přezkoumávání provádění této úmluvy smluvními stranami;
- f) vydávání doporučení ke zlepšení této úmluvy a jejího provádění a zvažování možného doplnění nebo změny úmluvy;
- g) vypracování a přijetí dodatkových protokolů k této úmluvě na základě článků 61 a 62 této úmluvy;
- h) zohlednění požadavků smluvních stran na technickou pomoc a budování kapacit v souvislosti s prováděním této úmluvy a doporučení jakýchkoli opatření v tomto ohledu, která považuje za nezbytná.

6. Každá smluvní strana poskytne konferenci smluvních stran informace o legislativních, správních a jiných opatřeních, jakož i o svých programech, plánech a postupech k provádění této úmluvy, jak si to konference vyžádá. Konference přezkoumá nejúčinnější způsob přijímání informací a jednání na jejich základě, mimo jiné včetně informací obdržených od smluvních stran a příslušných mezinárodních a regionálních organizací. V úvahu mohou být vzaty rovněž příspěvky zástupců příslušných nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru, řádně akreditovaných v souladu s postupy, o nichž rozhodne konference.

7. Pro účely odstavce 5 tohoto článku může konference smluvních stran zřídit a spravovat takové kontrolní mechanismy, které považuje za nezbytné.

8. Podle odstavců 5 až 7 tohoto článku zřídí konference smluvních stran považuje-li to za nezbytné, vhodné mechanismy nebo pomocné orgány, které napomáhají účinnému provádění úmluvy.

Článek 58**Sekretariát**

1. Generální tajemník Organizace spojených národů poskytne konferenci smluvních stran nezbytné služby sekretariátu.
2. Sekretariát:
 - a) pomáhá konferenci smluvních stran při provádění činností stanovených touto úmluvou a zajišťuje opatření a nezbytné služby pro zasedání konference, která se týkají této úmluvy;
 - b) na požádání pomáhá smluvním stranám při poskytování informací konferenci smluvních stran, jak je stanoveno v této úmluvě, a
 - c) zajišťuje nezbytnou koordinaci se sekretariáty příslušných mezinárodních a regionálních organizací.

KAPITOLA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**Článek 59****Provádění úmluvy**

1. Každá smluvní strana přijme nezbytná opatření, včetně legislativních a správních opatření, v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, aby zajistila plnění svých závazků podle této úmluvy.
2. Každá smluvní strana může přijmout tvrdší nebo přísnější opatření, než jsou opatření stanovená touto úmluvou, pro prevenci a potírání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

Článek 60**Účinky úmluvy**

1. Pokud dvě či více smluvních stran uzavřely dohodu či smlouvu o otázkách upravených v této úmluvě či jinak upravily své vztahy v těchto otázkách, či pokud tak v budoucnu učiní, jsou také oprávněné uplatňovat takovou dohodu či smlouvu nebo řídit se takto upraveným vztahem.
2. Žádné ustanovení této úmluvy se nedotýká jiných práv, omezení, závazků a odpovědnosti smluvní strany podle mezinárodního práva.

Článek 61**Vztah k protokolům**

1. Tato úmluva může být doplněna jedním nebo více protokoly.
2. Aby se stát nebo organizace regionální hospodářské integrace stal smluvní stranou protokolu, musí být zároveň smluvní stranou této úmluvy.
3. Smluvní strana této úmluvy není protokolem vázána, pokud se nestane smluvní stranou protokolu v souladu s jeho ustanoveními.
4. Každý protokol k této úmluvě se vykládá společně s touto úmluvou s přihlédnutím k účelu tohoto protokolu.

Článek 62

Přijetí doplňkových protokolů

1. K tomu, aby se konference smluvních stran zabývala přijetím jakéhokoli dodatkového protokolu, je zapotřebí alespoň 60 smluvních stran. Konference vynaloží veškeré úsilí, aby dosáhla konsensu o jakémkoli doplňkovém protokolu. Jestliže bylo veškeré úsilí o dosažení konsenzu vyčerpáno a dohody nebylo dosaženo, bude pro přijetí dodatkového protokolu jako poslední možnost vyžadován alespoň dvoutřetinový souhlas smluvních stran přítomných a hlasujících na zasedání konference.
2. Regionální organizace hospodářské integrace uplatní v záležitostech své působnosti hlasovací právo podle tohoto článku počtem hlasů odpovídajícím počtu jejich členských států, jež jsou smluvními stranami této úmluvy.

Tyto organizace neuplatní své hlasovací právo, jestliže svá hlasovací práva uplatní jejich členské státy, a naopak.

Článek 63

Řešení sporů

1. Smluvní strany usilují o urovnání všech sporů týkajících se výkladu nebo provádění této úmluvy jednáním nebo jinými smírnými prostředky dle své vlastní volby.
2. Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami týkající se výkladu nebo uplatňování této úmluvy, který nelze vyřešit jednáním nebo jinými mírovými prostředky v přiměřené lhůtě, bude na žádost jedné z těchto smluvních stran předložen k rozhodčímu řízení. Pokud se do šesti měsíců ode dne podání žádosti o rozhodčí řízení nemohou tyto smluvní strany dohodnout na organizaci rozhodčího řízení, může kterákoli z těchto smluvních stran spor předložit Mezinárodnímu soudnímu dvoru na základě žádosti v souladu se statutem Soudního dvora.
3. Každá smluvní strana může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy nebo při přistoupení k ní prohlásit, že se nepovažuje vázána odstavcem 2 tohoto článku. Ostatní smluvní strany nejsou vázány odstavcem 2 tohoto článku ve vztahu k žádné smluvní straně, která učinila takovou výhradu.
4. Každá smluvní strana, která učinila výhradu v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může tuto výhradu kdykoli odvolat oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 64

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům v Hanoji v roce 2025 a poté v sídle OSN v New Yorku do 31. prosince 2026.
2. Tato úmluva je rovněž otevřena k podpisu regionálním organizacím pro hospodářskou integraci za předpokladu, že alespoň jeden členský stát takové organizace podepsal tuto úmluvu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
3. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, nebo listiny o přijetí či schválení se uloží u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Organizace regionální hospodářské integrace může uložit ratifikační listinu, nebo listinu o přijetí či schválení, pokud tak učinil alespoň jeden z jejích členských států. V této ratifikační listině, nebo listině o přijetí či schválení tato organizace prohlásí rozsah svých pravomocí v záležitostech, které se řídí touto úmluvou. Tato organizace také uvědomí depozitáře o jakékoli příslušné změně rozsahu svých pravomocí.

4. K této úmluvě může přistoupit kterýkoli stát nebo kterákoli organizace regionální hospodářské integrace, jejíž alespoň jeden členský stát je smluvní stranou této úmluvy. Listiny o přistoupení se uloží u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Organizace regionální hospodářské integrace při svém přistoupení prohlásí rozsah svých pravomocí v záležitostech upravených touto úmluvou. Tato organizace také uvědomí deponitáře o jakékoli příslušné změně rozsahu svých pravomocí.

Článek 65

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstupuje v platnost devadesátým dnem ode dne uložení čtyřicáté ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení. Pro účely tohoto odstavce nelze žádnou z listin uložených organizací regionální hospodářské integrace považovat za doplněk listin, které již uložily členské státy této organizace.

2. Pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, které ratifikují, přijmou, schválí tuto úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení příslušné čtyřicáté listiny, vstoupí tato úmluva v platnost třicátým dnem ode dne uložení příslušné listiny tímto státem nebo organizací nebo dnem, kdy tato úmluva vstoupí v platnost podle odstavce 1 tohoto článku, podle toho, co nastane později.

Článek 66

Změna

1. Po uplynutí pěti let od vstupu této úmluvy v platnost může smluvní strana navrhnout její změnu a předat ji generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který poté sdělí navrhovanou změnu smluvním stranám a konferenci smluvních stran za účelem posouzení návrhu a rozhodnutí o něm. Konference se vynasnaží dosáhnout konsensu ohledně každé změny. Jestliže bylo veškeré úsilí o dosažení konsensu vyčerpáno a dohody nebylo dosaženo, přijetí změny vyžaduje, v krajním případě, dvoutřetinovou většinu hlasů přítomných a hlasujících smluvních stran.

2. Regionální organizace hospodářské integrace uplatní v záležitostech spadajících do jejich působnosti hlasovací právo podle tohoto článku počtem hlasů odpovídajícím počtu jejich členských států, jež jsou smluvními stranami této úmluvy. Tyto organizace neuplatní své hlasovací právo, jestliže svá hlasovací práva uplatní jejich členské státy, a naopak.

3. Změna přijatá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení smluvními stranami.

4. Změna přijatá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku vstoupí ve vztahu ke smluvní straně v platnost 90 dní ode dne uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení týkající se této změny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

5. Jakmile změna vstoupí v platnost, je závazná pro ty smluvní strany, které vyjádřily souhlas s tím, že jí budou vázány. Ostatní smluvní strany jsou nadále vázány ustanoveními této úmluvy a všemi dřívějšími změnami, které ratifikovaly, přijaly nebo schválily.

Článek 67

Vypovězení

1. Smluvní strana může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Takové vypovězení nabyde účinnosti jeden rok ode dne, kdy bylo doručeno generálnímu tajemníkovi.

2. Organizace regionální hospodářské integrace přestane být stranou této úmluvy, jakmile ji vypoví všechny její členské státy.

3. Vypovězení této úmluvy podle odstavce 1 tohoto článku má za následek vypovězení všech protokolů k této úmluvě.

Článek 68

Depozitář a jazyky

1. Generální tajemník Organizace spojených národů je určen jako deponitář úmluvy.
2. Prvopis této úmluvy, jehož arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, je uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zástupci řádně zplnomocnění k tomu svými vládami k této úmluvě své podpisy.
